

KÜNZLI

DUMITRACHE

La LAUSANNE

**ELVETIA -
ROMÂNIA
meciul...
MEXICULUI!**

SPORT

MAI 1969

9

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ
DIN ZÜRICH

ELVETIA? *forcing 90 de minute*

REINTRAREA VIORICĂI VISCOPOLEANU

Campionatul de atletism pe echipe a prilejuit record-menei mondiale și campioanei olimpice Viorica Viscopeleanu prima apariție într-un concurs oficial după șapte luni de... pauză. Excelenta noastră atletă și-a făcut reîntrarea cu o săritură de 6,06 m. Sperăm că și anul acesta Viorica se va mentine în fruntea celor mai bune săritoare din lume fiind în continuare un strălucit ambasador al sportului din România în acest al 25-lea an al Eliberării patriei.

În cinstea zilei de 23 August

UN NOU CONCURS DE FOTOGRAFII

În împlinirea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei, revista noastră organizează un concurs de fotografii cu subiect sportiv, deschis iubitorilor genului, amatori și profesioniști.

Participanților le este oferită o tematică deosebit de bogată: a) cele mai reușite imagini — «document» de pe parcursul acestor 25 de ani pe care li sărbătorim, oglindind diverse acțiuni și manifestări sportive de mare interes; b) imagini recente din activitatea sportivă de masă și de performanță din asociații și cluburi, din întreprinderi, instituții, școli și universități, de la sate; c) aspecte de la întrecerile oficiale și amicale — interne și internaționale — fotografii ale unor stadioane și baze sportive sau ale terenurilor simple, amenajate de iubitorii sportului; d) instantanee turistice, portrete de sportivi frunzași etc.

În concurs vor fi admise fotografii alb-negru, de format minimum 18/24 cm.

Fiecare lucrare va avea un «motto» scris pe spatele fotografiei, în așa fel încât să poată fi acoperit (de autor) cu o bandă de hârtie neagră, bine lipită. Acest motto va fi reprodus și pe un plic închis și sigilat conținând numele și adresa participantului.

Numărul fotografiilor ce pot fi trimise de un participant este nelimitat.

Revista SPORT va publica fotografiile primite pentru concurs, plătind drepturile legale de autor, fără ca prin aceasta să se anticipeze în vreun fel asupra rezultatului concursului.

Menționăm că vor fi primite în concurs numai fotografiile care nu au mai fost prezentate la alte concursuri.

Se vor acorda următoarele premii:

PREMIUL I	1 500 lei
PREMIUL II	1 000 lei
PREMIUL III	500 lei
5 mențiuni a	200 lei

Fotografiile vor fi trimise pînă în ziua de 15 august a.c., data poștei, pe adresa: Vasile Conta nr. 16, redacția revistei «SPORT», cu mențiunea «CONCURS-FOTO — 1969».

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr. 9 (248)

MAI

ANUL XXII

1969

Colectivul redacțional: Dimitrie CALLIMACHI (redactor responsabil); Ioan CHIRILĂ, Horia CRISTEA, Petre HENT, Gheorghe ȘTEFĂNESCU (redactori); Ion MIHĂICĂ, Paul ROMOȘAN (fotoreporteri); Mircea PATRICHI (redactor artistic); Gheorghe DEDIU (tehnoredactor); Gheorghe RANETTI (corector). Nicolae MĂRĂȘESCU, Paul OCHIALBI (colaboratori permanenți).

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București-23, Sectorul 1. Telefoane: 11-91-13 și 11-16-05. Abonamentele se fac la toate oficiile postale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Școlteii»

43 806

REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE

Revista SPORT inaugurează, începând cu acest număr, o rubrică rezervată relatărilor despre inițiativele și perspectivele județelor țării noastre, în domeniul educației fizice și sportului. Cu această ocazie, redacția invită consiliile județene, municipale și orașenești pentru educație fizică și sport, cluburile și asociațiile sportive să o informeze în acest sens pentru a face cunoscute cititorilor realizările și perspectivele pe scară locală.

Startul îl luăm, cu noua rubrică, la Piatra Neamț, Bacău și București.

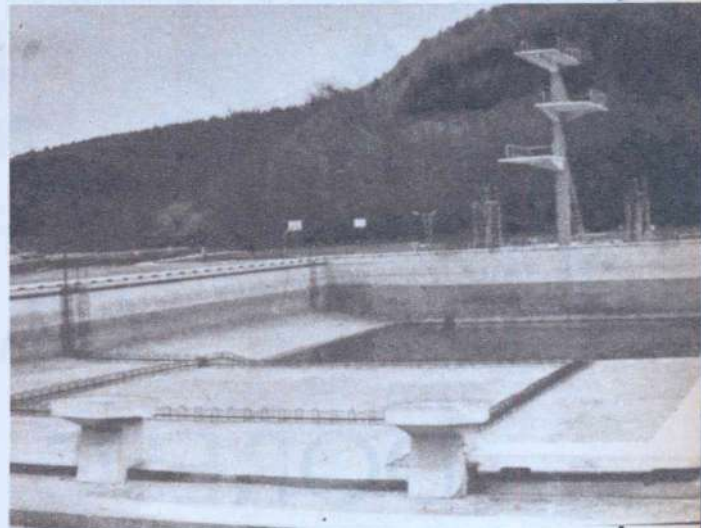
...nemțene

Se spune că Piatra Neamț e «perla Moldovei». Nimeni nu zice ba. Așa e. A câpătat o strălucire incredibilă în anii de după 23 August. Tinde să devină unul din principalele puncte turistice din sud-estul Europei...

Această «perla a Moldovei» are și un... pui. Un «pui de agrement». Pe malul drept al Bistriței. Un unicat în România: bazin de înot de 50 m, trambulină de sărituri, terenuri de baschet, de volei, de handbal. Totul — acest «pui» pe câteva hectare — într-un cadru de un rar pitoresc. Aici, vara, vin oameni de toate vîrstele — și miile care au dăruit de la ele sute de mii de ore de muncă voluntară pentru amenajare — să se destindă. Să-și cucerească galoane de învingători, în dispute sportive... de familie. Fără cupe, fără tricouri de campioni, fără

arbitri, fără cronici. În acest centru de agrement oricine are acces contra unui bilet de intrare de... un leu.

În amonte de acest «pui de agrement», Bistrița face o «pungă» lungă de doi kilometri și lată de câteva sute de metri. E lacul de acumulare, al cărui briu îl constituie barajul unei hidrocentrale. Pe apele acestui lac — Bitca Doamnei — vor aluneca în viitorul apropiat schifuri, poate și ambarcații cu pinze. Iar tot în viitorul apropiat, pe muntele care străjuiește lacul va fi amenajată o pirtie de schi, dotată cu teleferic. Și cum pofta vine mincind, relatările noastre despre isprăvile frumoase ale localnicilor vor fi — credem — mult mai bogate. Spre exemplul multora...

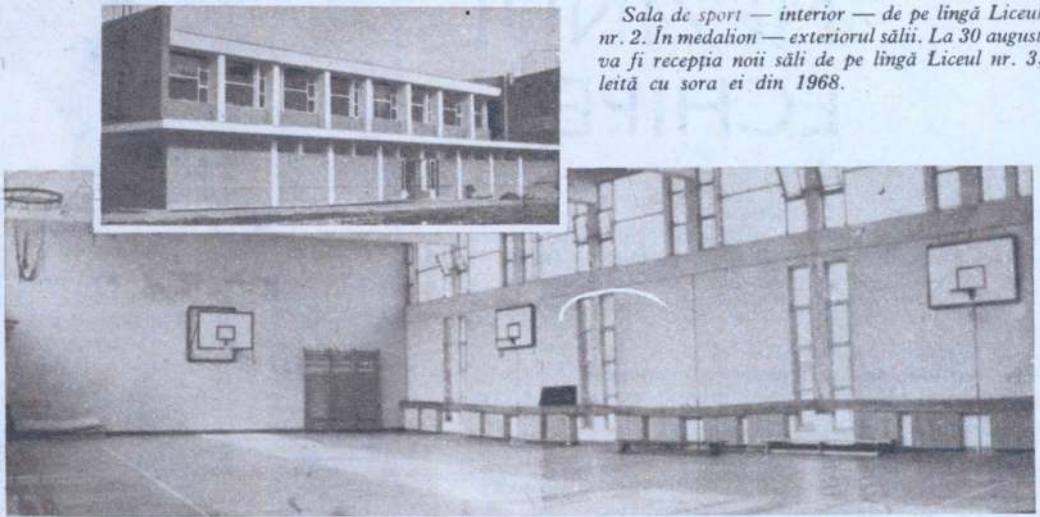

În stînga: lacul de acumulare Bitca Doamnei, ale cărui ape vor fierbe sub loviturile de visle și de rame ale schifurilor.

Sus: detaliu din centrul de agrement al orașului Piatra Neamț. Odată cu ascensiunea merciturului, se va popula și complexa bază.

...băcăuane

Spicuri din declarația prof. Maria Iacobeanu, inspector șef al municipiului Bacău: «...Anul trecut a fost dată în folosință o sală de sport de 35 x 17 x 8, pe lângă Liceul nr. 2. Au fost... Improprietăriți elevii băcăuani cu 10 000 de mingi... Anul acesta, Liceul nr. 3 din oraș va căpăta profilul de educație fizică, cu accent pe fotbal. Lîngă acest liceu va fi dată în folosință o nouă sală de sport, în august... Liceul nr. 3 va fi dotat și cu trei terenuri de fotbal, două cu gazon, unul cu zgură, care vor fi amenajate în spatele stadionului «23 August»... Pentru viitori elevi fotbaliști vor fi rezervate și locuri la internat, pentru cei din afara razei orașului, cei selecționați din județ... Inspectoratul nostru școlar va primi sprijin din partea clubului Dinamo la amenajarea terenurilor de fotbal...» Va să zică, la Bacău: anul și sala de sport!

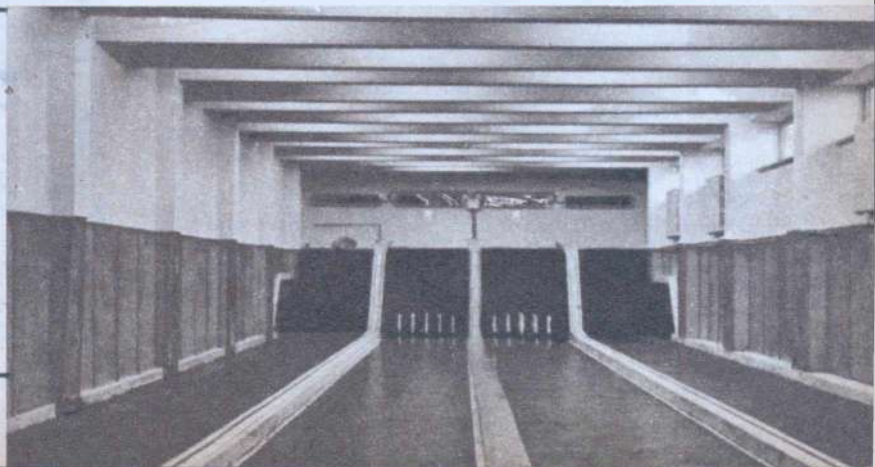

Sala de sport — interior — de pe lângă Liceul nr. 2. În medalion — exteriorul sălii. La 30 august va fi recepția noii săli de pe lângă Liceul nr. 3, leită cu sora ei din 1968.

...bucureștene

Luna trecută a fost dată în folosință o nouă popicărie în Capitală. O nouă și modernă popicărie, pe al cărei act de proprietate scrie Gloria. «Safteaua» i-au făcut-o fetele Gloriei, care au susținut primul lor meci din cadrul fazei interjudețene a campionatului de calificare pentru divizia A, acasă la ele, în... casa lor. Victorioase, glorioase, în confruntarea cu adversarele de la Unirea Bacău.

În imagine (foto: Filip Portărescu) — interiorul noii și modernei popicării Gloria București.

LA CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX

Pagini de: Petre HENT

GAZDELE DORESC SĂ FIE LA ÎNĂLȚIME

A mai rămas puțin timp pînă la ultima zi a lunii mai cînd, la patinoarul «23 August», va răsuna primul sunet de gong, care va da semnalul începerii grandioasei întreceri pugilistice pentru cele 11 centuri de campioni ai Europei. Boxerii români, pentru prima dată gazde ale acestei competiții, doresc să fie la înălțime, să demonstreze în fața propriului public valoarea lor care a adus școlii pugilistice românești de mai multe ori laurii victoriei în cele mai mari competiții internaționale.

Frământările și nopțile de insomnie ale selecționarilor au luat sfîrșit odată cu definitivarea echipei care va urca pe ringul «europenelor». Celor 11 «aleși» — MIHAI AUREL, CONSTANȚIN CIUCĂ, AUREL DUMITRESCU, GHEORGHE PUȘCAȘ, CALISTRAT CUȚOV, VASILE ANTONIU, VICTOR ZILBERMAN, ION COVACI, HORST STUMPF, ION MONEA și ION ALEXE — nu le-a mai rămas acum decît... grija cuceririi medaliilor.

Ce gîndesc, oare, sportivii cărora li s-a încredințat onoarea de a reprezenta boxul nostru într-o competiție atît de importantă? Iată întrebarea la care am încercat să aflăm răspuns discutînd cu cîțiva dintre cei 11 selecționați.

MEZINUL ECHIPEI

Imediat după finala campionatelor naționale, cîștigătorii centurilor au făcut un foarte scurt voiaj de relaxare și odihnă în Delta. I-am însoțit. În autobuzul care ne ducea spre Tulcea, veselie mare. Un singur băiat părea dus pe gînduri: Aurel Dumitrescu, noul campion al «cocoșilor».

— La ce te gîndești, Aurele?

— La cîte mai sînt de făcut pentru «europene»...

— Soția s-a bucurat cînd ai cucerit titlul de campion, sau ei nu-i prea place boxul?

— Îi place. Cînd am ajuns acasă cu centura și tricoul de campion, am fost, cred, cei mai fericiți oameni.

Aurel Dumitrescu este cel mai tînăr dintre campionii noștri. A împlinit de curînd 20 de ani. În ciuda acestui fapt, a avut curajul să-și întemeieze un cămin pe care dorește să-l consolideze, să-l facă puternic ca o cetate. Aurel recunoaște că duce o viață sportivă nu numai datorită sfaturilor antrenorului Lucian Popescu, ci, îndeosebi, îngrijirilor «managerului» de acasă.

— Cum te simți în compania campionilor țării?

— La început am fost intimidat. Monea, Ciucă, Antoniu și ceilalți au susținut bătălii, nu glumă! M-am simțit ca un tînăr ucenic picat în mijlocul unor maiștri cu multă experiență. Cu toții, însă, au fost prietenoși cu mine și primul lucru pe care l-am observat la ei a fost modestia. Nicî unuia nu povestește, ca pescarul sau vînătorii, despre isprăvile lui...

— Ce ți-ai propus pentru «europene»?

— Să-mi perfecționez directa de stînga, cu care îmi pot ține adversarii la distanță și să reglez cît voi putea mai bine tirul dreptelor «dintr-o bucată». Deocîndată nu știu să fac prea multe lucruri, dar ceea ce știu trebuie să fac «perfect» — cum spune antrenorul meu Lucian Popescu.

— Crezi că ai să urci pe podium?

— Am cîtit undeva că pentru a realiza un lucru foarte greu trebuie să-l dorești și să muncești foarte mult pentru el. Eu muncesc mult. Cît despre dorință, ce să vă mai spun?!

AUREL DUMITRESCU, un «cocoș» care promite să-și confirme valoarea la «europene».

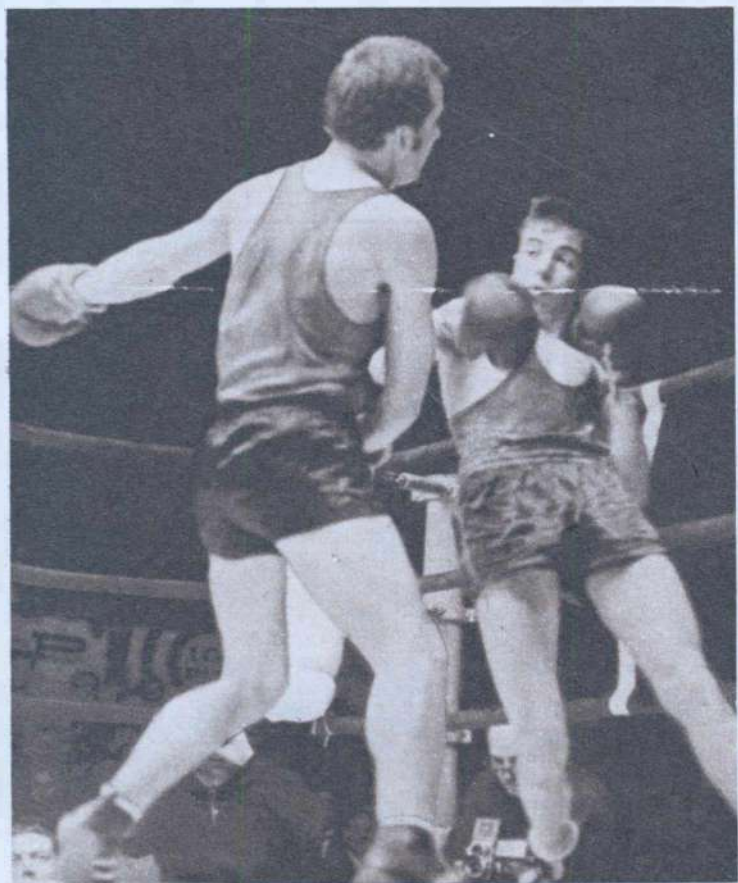

„GÎJU AL II-lea“

Așa l-a numit fostul nostru internațional Vasile Tiță pe tînărul campion Gheorghe Pușcaș. Și, dacă ne gîndim bine, are dreptate. Un joc de picioare excelent, o directă precisă, o tactică defensivă și lovituri surprinzătoare — iată atu-urile cu care Pușcaș a cîștigat titlul de campion. Dacă vă mai amintiți, tot acestea au fost armele cu care Giju l-a detronat, în 1965, pe Puiu Nicolae. Această asemănare de stîluri ne-a făcut să credem că vom găsi la Pușcaș un temperament asemănător cu cel al lui Giju. Ne-am înșelat, însă. Fostul campion al cocoșilor, cu istețimea sa, era un excelent om de interviu. Pușcaș, nu. Se intimidează în fața carnetului de reporter și cu mare greutate poți să-i smulgi cîteva cuvinte. La insistențele noastre ne-a dat următorul răspuns la întrebarea «Ce ți-ai propus pentru «europene»?

— Vă rog să mă credeți, încă nu m-am obișnuit cu gîndul că eu sînt campionul țării la «pană». Nu m-am așteptat la acest mare succes și faptul că am fost selecționat pentru «europene» m-a speriat la început. Acum, însă, aștept cu nerăbdare să încep. Ce mi-am propus pentru «europene» nu vă pot spune. Mi-am făcut doar niște visuri... Dacă voi reuși să obțin rezultate bune, să știți că la ele visam.

GHEORGHE PUȘCAȘ (dreapta) știe să evite întotdeauna ciocnirile violente.

CALISTRAT CUȚOV așteaptă calm reluarea luptei. Emoțiile îl chinuiesc doar pe antrenorul Ion Popa.

CAMPIONUL CALMULUI

I-am văzut de nenumărate ori pe boxerii noștri în cabine, înaintea meciurilor. Cu greu ai putea descrie emoțiile prin care trec. Chiar dacă stau nemișcați pe masa de masaj, frământările interioare li se pot citi pe figură. Singurul pugilist pe care l-am văzut întotdeauna liniștit și vesel este campionul «semiușorilor» noștri, Calistrat Cuțov.

— Cum poți fi atît de calm? —
I-am întrebat înaintea unui meci dificil.

— Am o încredere deosebită în forțele mele și nu mă gîndesc la nimic altceva decît la victorie. Gîndul acesta mă face vesel și unde este veselie nu mai e loc pentru nervi...

— Și chiar nu ai avut nici o dată emoții?

— Cunos și eu starea aceea care îți face palmele să transpire și vocea să-ți tremure. Dar numai în seara dinaintea meciului. În dimineața partidei mă trezesc liniștit, toate emo-

țiile se risipesc în somn. Și pe urmă, să vă spun sincer, în cabină, cînd văd figurile unora dintre coechipieri, îmi vine să rid cu hohote. Par niște fete speriate de un șoricel...

— Crezi că la «europene» ai să fii tot atît de calm și... vesel?

— Sînt sigur că voi fi ca de obicei. Nici în Mexic n-am... izbutit să am emoții în ziua meciului. Totul e ca noaptea dinainte să treacă cu bine. Eu știu una și bună: trebuie să cîștig și pentru asta nu am voie să risipesc sau să economisesc nici un pic de energie, nici un pic de curaj. Dacă se întîmplă să pierd, înseamnă că am dat peste un adversar care știe mai mult decît mine, care poate mai mult decît mine. Sper, însă, că la «europene» nu voi intîlni un asemenea partener de întrecere. Și dacă totuși va exista unul, vom vedea atunci dacă el știe să vrea victoria așa cum știu eu...

GONGUL EUROPENELOR

După cum se știe, prima participare a boxerilor români la campionatele europene a avut loc în 1930, la Budapesta. Printre cei patru reprezentanți ai noștri a fost și Constantin Cionoiu, cunoscutul antrenor de azi.

— Am îmbătrînit așteptînd să văd această mare competiție organizată și în țara noastră — ne spune maestrul Cionoiu. Și iată că visul nostru, al tuturor celor care am iubit și iubim boxul, se împlinște. Vom vedea campionatele europene la București. Un asemenea eveniment trebuie marcat în mod deosebit. Asociația noastră sportivă, Grivița roșie, în cadrul căreia activează una dintre secțiile de box cele mai vechi, face cadou competiției gongul care va da semnalul începerii luptei. L-au lucrat sportivii asociației noastre și, vă rog să credeți, au făcut treabă bună. Vă veți convinge cînd îl veți auzi răsunînd la patinoarul «23 August».

În fotografie, antrenorul Constantin Cionoiu predînd darul asociației sportive Grivița roșie secretarului federației noastre de box, Cristea Petroșeneanu.

ÎI VOM VEDEA PE RINGUL EUROPENELOR

Cu toții așteptăm, puțin emoționați, primul sunet de gong al «europenelor». Deși boxul se bucură la noi de o mare popularitate, nicicând pînă acum nu am mai avut prilejul să asistăm la o competiție pugilistică de o asemenea importanță. Iată motivul pentru care fiecare veste despre viitorii oaspeți ai Bucureștiului — cei mai buni boxeri din Europa — este așteptată cu nerăbdare și interes maxim. Cu toții dorim să aflăm cu o clipă mai devreme care vor fi principalii adversari ai boxerilor noștri și care sînt performanțele lor. Pentru a răspunde acestui interes, revista noastră prezintă cititorilor săi pe cîțiva dintre boxerii care și-au anunțat, printre primii, participarea la Campionatele Europene de la București.

Fără îndoială, cea mai puternică echipă care va urca pe ringul «europenelor» de la București va fi reprezentativa Uniunii Sovietice. De la cea de a zecea ediție a C.E. (Varșovia 1953), la care sovieticii au cucerit primele lor două titluri de campioni ai Europei la box, prin Enghibarian la «semiușoară» și Soțikas la «grea», reprezentanții U.R.S.S. au fost prezenți cu regularitate pe lista campionilor, stabilind un adevărat record la «europenele» de la Berlin (1965), unde au cucerit opt din cele zece centuri puse în joc!

Federația de specialitate a Uniunii Sovietice a socotit drept un rezultat mediocre cucerirea celor trei titluri la C.E. de la Roma, în 1967, și și-a propus realizarea unor rezultate mult mai bune la «europenele» de la București.

Vă prezentăm aici pe cîțiva dintre maeștrii echipei al cărei căpitan este campionul olimpic Dan Pozniak.

UNIUNEA SOVIETICĂ

NICOLAI NOVIKOV (muşcă)

S-a născut în anul 1946, la Moscova. A cucerit titlul de campion al Uniunii Sovietice în anii 1967 și 1969. A susținut 165 de meciuri, cîștigînd 159. A boxat în 16 partide internaționale, obținînd victoria în 14. Este maestru al sportului.

VALERI SOKOLOV (pană)

Campionul olimpic al «cocoșilor» la Jocurile Olimpice din Mexic a trecut la categoria pană, în cadrul căreia va boxa la București. S-a născut în 1946, la Ceboksar. Este student în anul V la un institut agronomic. A susținut 135 de meciuri, terminînd victorios în 133. A boxat în 16 partide internaționale, obținînd 15 victorii. Este maestru al sportului.

VLADIMIR MUSA-LIMOV (semimijlocie)

În vîrstă de 25 de ani, maestrul sportului Musalimov a cucerit de trei ori titlul de campion al U.R.S.S. (1967, 1968 și 1969). La Jocurile Olimpice din Mexic a urcat pe podium, primind medalia de bronz. A susținut 173 de întîlniri și a cîștigat 166. Are în palmares 23 de victorii internaționale din 26 de meciuri. Este dublat în lot de profesorul Rașid Abdrahmanov, din Alma-Ata.

DAN POZNIAK (semigrea)

Medaliatul cu aur la J.O. din Mexic nu a mai putut cucerii anul acesta titlul de campion al Uniunii Sovietice la categoria semigrea. În ciuda acestui fapt, el a fost păstrat în lotul pentru «europene», fiind dublat de noul campion Nicolai Razumov.

Dan Pozniak s-a născut în 1939, la Vilnius. Este aspirant la Institutul pedagogic. Dintre performanțele îndelungatei sale cariere sportive amintim titlul de campion olimpic și cele două centuri de campion al Europei (Berlin 1965 și Roma 1967).

R. P. POLONĂ

Printre țările care și-au anunțat participarea la Campionatele Europene de la București, la toate cele 11 categorii de greutate, se numără și R.P. Polonă. Considerată printre cele mai bune din Europa, școala de box poloneză s-a impus cu autoritate în cele mai mari competiții internaționale.

Care vor fi reprezentanții Poloniei la «europenele» de la București? La închiderea ediției, federația noastră de specialitate nu primise înscrierile nominale. Este de presupus, însă, că cei 11 campioni desemnați la sfârșitul lunii martie vor evolua la București. De reținut că dintre cei 11 campioni — Rozek, Wicham, Kardas, Prochon, Szczepanski, Kulej, Kaczynski, Rudkowski, Hebel, Fabich și Denderys (în ordinea categoriilor) — numai doi au în palmares sub o sută de partide sustinute: Prochon și Hebel. De altfel ei sînt și cei mai tineri din echipă — 21 de ani. În rest, boxeri consacrați, cu mare experiență.

WIESLAW RUDKOWSKI (mijlocie mică)

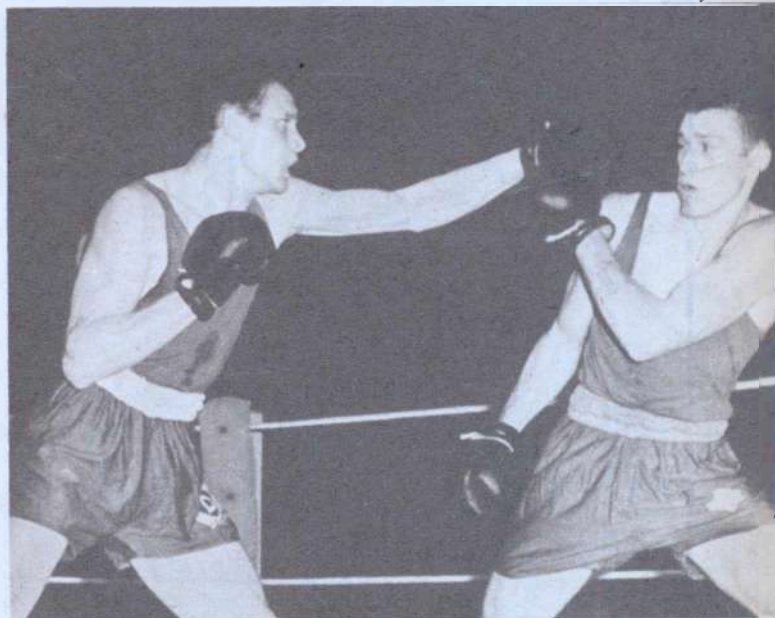
Boxer tehnic, cu lovituri surprinzătoare, foarte puternice, Rudkowski a cîștigat anul acesta titlul de campion al Poloniei și un loc în reprezentativa care va evolua pe ringul «europenilor». Campionul polonez s-a născut la 12 noiembrie 1946. Este membru al clubului Legia Varșovia și e pregătit de antrenorul Stanisław Wasilewski. A susținut 155 meciuri dintre care a pierdut doar 8 și a «remizat» 2.

LUCJAN TRELA (grea)

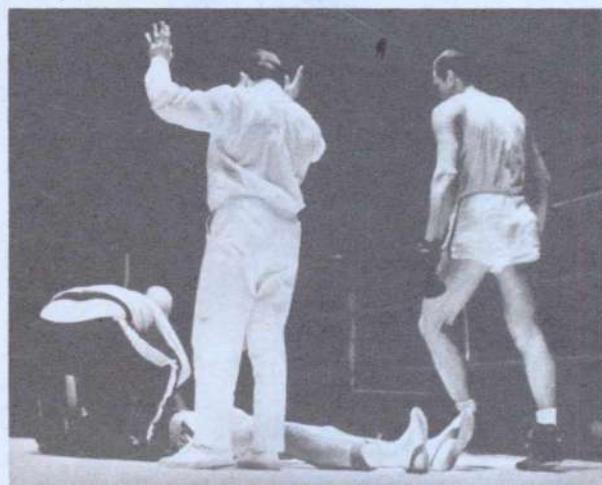
Deși anul acesta nu a mai reușit să cîștige titlul de campion național al Poloniei, «greul» Trela a fost preferat de selecționerii care au alcătuit lotul pentru «europenele» de la București. Lucjan Trela s-a născut la 25 iunie 1942. A debutat în box în anul 1960 și a reușit să cucerească de trei ori consecutiv centura de campion al «grelor» polonezi (1966, 1967 și 1968). În palmaresul său figurează 142 de meciuri dintre care a cîștigat 105, a pierdut 28 și a terminat la egalitate 9.

R. D. GERMANĂ

Boxerii din Republica Democrată Germană au reușit să cucerească un titlu olimpic la J.O. din Mexic, prin «semimijlociul» Manfred Wolke. Rezultatul acesta a dat aripi pugiliștilor din R.D.G., care și-au propus acum să joace un rol important și la «europene», competiție la care, din 1953, nu au mai reușit să cucerească nici un titlu. Federația de box din R.D.G. și-a anunțat participarea la București cu 11 sportivi. Printre aceștia vor fi cu siguranță selecționați medaliatul olimpic Wolke și campionul Peter Tiepold, participant și el la J.O.

În imaginea alăturată, Peter Tiepold (stînga) își apără locul în reprezentativa pentru București în fața unui alt pretendent, Wolfgang Gabor.

DANEMARCA

Boxerii danezi au fost prezenți la toate cele 17 ediții ale campionatelor europene disputate pînă acum.

Pentru marea confruntare de la București, federația daneză de specialitate a anunțat un lot format din șase pugiliști: Jens Erik Groth (muscă), Peter Christiansen (pană), Erik Sivebæk (ușoară), Henning Olsen (semimijlocie), Ralf Jensen (semigrea) și Claus Schunck (grea).

Vedeta echipei daneze a fost pînă nu de mult semimijlociul Jorgen Hansen, învinsul campionului nostru Victor Zilberman la J.O. din Mexic. Dar Hansen nu va mai putea boxa la București, deoarece de puțin timp a trecut la profesionism, cîștigînd, chiar, prima partidă.

Din acest sextet pugilistic, cel mai bun pare a fi «ușorul» Erik Sivebæk, creditat cu o victorie în fața finlandezului Kari Meronen, cîștigătorul turneului preolimpic din Mexic.

Boxerii danezi vin la București cu dorința de a se afirma din nou la această mare competiție europeană, organizată pentru prima dată de țara noastră.

În fotografii:

«Greul» danez Claus Schunck este posesorul unor lovituri, după cum se poate vedea, decisive (sus).

«Muscă» Erik Groth (stînga) — un boxer cu o alonjă respectabilă.

O sportivă admirabilă

Așa cum scria recent un ziar vest-german, numele **MARIEI ALEXANDRU** se confundă cu istoria de peste un deceniu a tenisului de masă românesc.

Într-adevăr, descoperită în 1952, cu ocazia unui concurs la Băile Herculane, de către cunoscutul jucător și antrenor de tenis de câmp, Gheorghe Cobzuc, Maria Alexandru s-a dovedit de la început ca un mare talent sportiv. Ea manifesta însușiri deosebite la mai multe discipline: ciclism, tenis de masă și chiar... fotbal. Dar, între atâtea tentații sportive, jocul cu mingea de celuloid a atras-o în cele din urmă pe Maria, careia avea, de altfel, să-i aducă satisfacții multiple.

Șefă a generației celei mai tinere, ea se impune cu repeziune atât în țară cât și peste hotare. Devenită campioană națională de junioare, Maria Alexandru cucerește titlul de campioană de junioare a Europei, în 1956, iar peste doi ani, în localitatea suedeză Falkenberg, ea stabilește un adevărat record în materie, câștigând titlurile tuturor probei în care a luat startul.

Îndeminearea cu care conduce mica sferă de celuloid, repertoriul bogat de procedee tehnice fac din tinăra jucătoare româncă o competitoră prestigioasă și în concursurile de senioare. Astfel, primul ei succes de răsunet se produce în 1957, la campionatul mondial de la Stockholm, unde Maria Alexandru și scoțiana Hellen Elliott ajung pînă în semifinalele probei de dublu femei. Apoi, la cea de a doua ediție a europenelor (Zagreb, 1960) Maria iese biruitoare în două probe: la dublu femei și dublu mixt. Un an mai târziu, Pekinul, capitala Chinei populare, avea să fie orașul în care Maria Alexandru se va consacra definitiv — va câștiga un titlu suprem. Aici, cu ocazia campionatelor mondiale, cuplul Maria Alexandru-Geta Pitică se acoperea de glorie, urcînd pe cea mai înaltă treaptă pe podiumul premianților. Era singura victorie a reprezentanților continentului nostru în întrecerea cu faimoșii jucători chinezi și japonezi.

La următoarele mondiale, desfășurate la Praga (1963), din nou steaua Mariei Alexandru strălucește cu putere. Ea se califică în finala probei de simplu, unde, într-o partidă rămasă memorabilă, cu japoneza Kimyio Matsuzaki, prima jucătoare a României pierde de justete, cu 2—3.

Deci, Maria Alexandru devine a doua jucătoare din lume.

La 23 de ani, această fată tenace și modestă a gustat din plin din cupa victoriei: dublă campioană continentală, campioană mondială la dublu femei și pe locul secund la simplu. Dar, ea nu se mulțumește cu atât. Cu aceeași stăruitoare perseverență, Maria Alexandru continuă să se antreneze și, din nou, numele ei este rostit cu admirație. În 1966, la Londra au loc campionatele europene. Maria evoluează splendid și titlul de simplu nu-i poate scăpa. Marșul ei nu se încheie decît pe podiumul învingătorilor.

Adăugînd la prestigioasa sa carte de vizită nenumărate titluri de campioană internațională a Angliei, Cehoslovaciei, Ungariei, R.D. Germane, R.F. a Germaniei, Suediei, Iugoslaviei și a altor țări, Maria Alexandru devine și prima jucătoare a continentului. Urmează doi ani, 1967 și în special 1968, cînd multă lume crede că, pentru Maria Alexandru momentul de culme a trecut, că steaua ei începe să pâlească. Ea însăși are o clipă de descumpănire. Dar caracterul ei dirz nu o trădează. Se antrenează cu și mai multă ambiție, resursele ei sînt inepuizabile și iată că a sosit și vremea celei de a 30-a ediții jubiliare a mondialelor de la München. Aici, Maria Alexandru și colegile ei Eleonora Mihalca și Carmen Crișan aveau să înscrie o pagină plină de glorie. Puternicele echipe ale Japoniei-campioana mondială și R.F. a Germaniei — campioana europeană — sînt eliminate din cursa pentru «Cupa Corbillon». Tenisul de masă feminin din România se impune încăodată în atenția întregii lumi: medaliile de bronz și echipe femei și dublu femei, iar la simplu, Maria primește argint, în timp ce Carmen Crișan și Eleonora Mihalca ajung între primele opt jucătoare de pe glob. Numai un cîmp extrem de greu și o anumită neșansă o împiedică pe campioana României să lupte pentru aur sau argint.

Aflată la o vîrstă cînd poate alți sportivi încep să trăiască din amintiri, la cei 29 de ani ai săi, Maria Alexandru aspiră la noi biruințe. Cine ar putea ști cit sînt de întinse posibilitățile acestei admirabile sportive? Numai ea singură!

C. COMARNISCHI

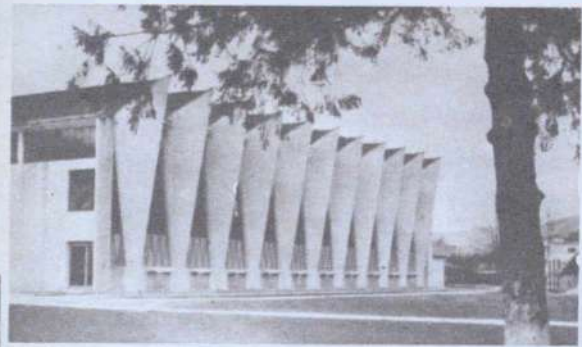

A black and white portrait of a woman with short, dark hair, smiling slightly. She is wearing a dark, patterned jacket over a light-colored collared shirt. The background is a plain, light color.

MARIA ALEXANDRU

**două
medalii
de argint
la campionatele
mondiale
de tenis
de masă
la München**

Rivalități?

Am fost la Piatra Neamț și l-am ascultat pe președinte:

— Vă salut! Mai sinteți supărat pe mine? Pe vremea când erati președintele cu sportul în regiunea Crișana, nu v-am lăudat deloc, intitulându-mi reportajul de atletism «La Oradea, doar Crișul e repede!». Acum, când după două decenii ați revenit pe meleagurile natale, ce-aveți de gând să întreprindeți în calitate de dumneavoastră de președinte al Consiliului județean pentru educație fizică și sport? Vă întreb și prin prisma celor declarate de profesorul Victor Cojocaru, consilier în C.N.E.F.S., — «Aș dori să văd fotbalul nemțean în divizia A. Fie prin Ceahlăul Piatra Neamț din B, fie prin Victoria Roman din C!», și prin cealaltă prismă: profesorul Victor Firea, secretarul general al Federației Române de Atletism, este de aici!

— Mă bucur de revedere! Deci, să vă răspund. Să fie fără supărare, dar mi-am pus în gând să generalizez experiența Romanului, adică atunci când se va spune județul Neamț, toată lumea să știe că-i vorba de ATLETISM. În acest sens, vor fi create centre de atletism, vor fi angajați antrenori și profesori cu specializarea atletism. Un prim pas l-am și făcut: meritosul antrenor prof. Simion Blaga și-a transferat capacitatea profesională de la Bacău la Piatra Neamț. Este un om cărui nui-

place să se pripească, să forțeze, să stoarcă performanțe. Este adeptul benzii rulante, al perspectivei. Prin el, Piatra Neamț — am convingerea — va ajunge să se bată de la egal la egal cu Romanul...

— În ședința în care a fost analizată activitatea atletică din Roman, și la care am asistat, cineva l-a criticat mai mult pe Olimpiu Constantinescu-Nehoi, deși el e renumit în țară pentru rezultatele obținute de atleții săi juniori românci, deși el a precizat că — în ciuda unor păreri — nu-i stoarce pe juniori, că dacă Romanul nu are și atleți seniori, asta se datorează altor cauze, nu unor antrenamente care-i epuizează pe atleți, prematur...

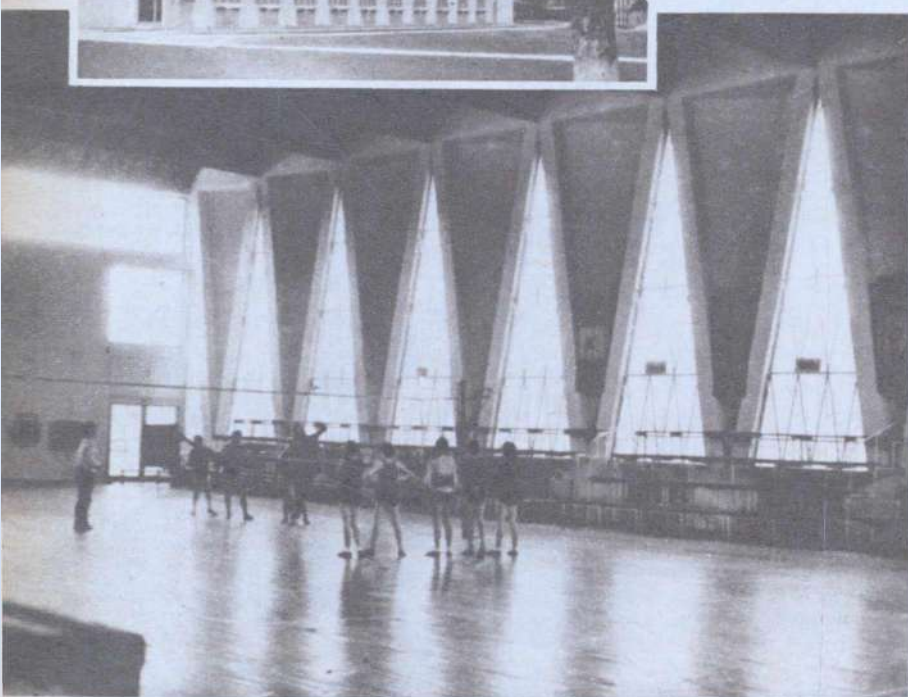
— Da, acel «cineva» a dat cam tare în «Nașu». Nu-l consider un egoist pe «Nașu». Secretele sale în materia de selecție nu sînt... secrete. Am aflat că abia așteaptă să se vadă la volanul unui autoturism propriu, cu care să cutreie județul Neamț, să scormonească peste tot, să găsească și să aducă în Roman talente. Nu consider că greșește dacă în locul concursurilor preferă în munca de selecție... ochioscopul, dacă pune pe plan principal calitățile psihice, iar pe plan secundar pe cele fizice...

— Cine credeți că va câștiga duelul Piatra Neamț-Roman?

— ATLETISMUL nemțean! Iar din câștigul acesta, va câștiga și atletismul românesc!

— Dar ceilalți... membri ai familiei?

— Și ei vor câștiga! Și jocurile, și celelalte sporturi individuale. Fără un fundament solid, adică pregătire atletică, în nici un sport nu se pot obține performanțe la nivel internațional. Atletismul — devenind o... vitamină indispensabilă — toată lumea va alerga după el, va sări în sus de bucurie, văzîndu-i efectele, va arunca în coș greșile păreri despre acest sport. Un sprinter de... 10,8 pe sută nu va ajunge niciodată pe podium, dar un fotbalist cu această viteză va putea face parte oricînd dintr-un «unsprezece» câștigător al

Noua sală de sport — o adevărată perlă a orașului.

DUPĂ CAMPIONATELE NAȚIONALE DE LUPTE GRECO- ROMANE

Antrenorul emerit prof. ION CORNEANU scoate flăcări cînd oamenii lui din lot nu confirmă galoanele, chît că-i vorba chiar de cel mai incolor antrenament. «Naționalele» de greco-romane de la Brașov avînd însușirile unui test polivalent — cucerirea titlurilor, selecție pentru «europenele» din Italia, întuirea comportării în viitorul sezon internațional etc. — urmau să-l facă incandescent pe Corneanu. Dar...

— Maestre, ai fost calm, ca niciodată!

— Din 1940, de cînd am deprins plăcerea acestui sport, nu am asistat la asemenea finale. Niciînd atîtea procedee și contraprocedee, niciînd atîta combativitate și acuratețe și fair-play, niciînd o asemenea ofensivă de afirmare a anonimilor vizavi de consacrați, niciînd o asemenea pregătire la cluburi și

Satisfacție

asociații pentru finale, niciînd atîtea arbitraje-cristal. Si totuși n-am fost calm. La aceste finale, m-au cam încolțit frămîntările. Oamenii din lot, în frunte cu medaliații de la J.O. '68 și de la «mondialele» de la Mar del Plata, au confirmat (Cornel Turturea nu a fost prezent pe saltea, din cauză că s-a accidentat în timpul unui antrenament). Dar, în același timp, au izbucnit o serie de talente, cum ar fi constănțeanul Salop, rădăușeanul Fluture, arădeanul Codreanu, băcăoanul Husaru, pișteșeanul Fruzină. Se complică selecția! Mă bucură, însă, aceste frămîntări. Înseamnă că sîntem, cu luptele greco-romane, pe un drum bun, pe plan național!

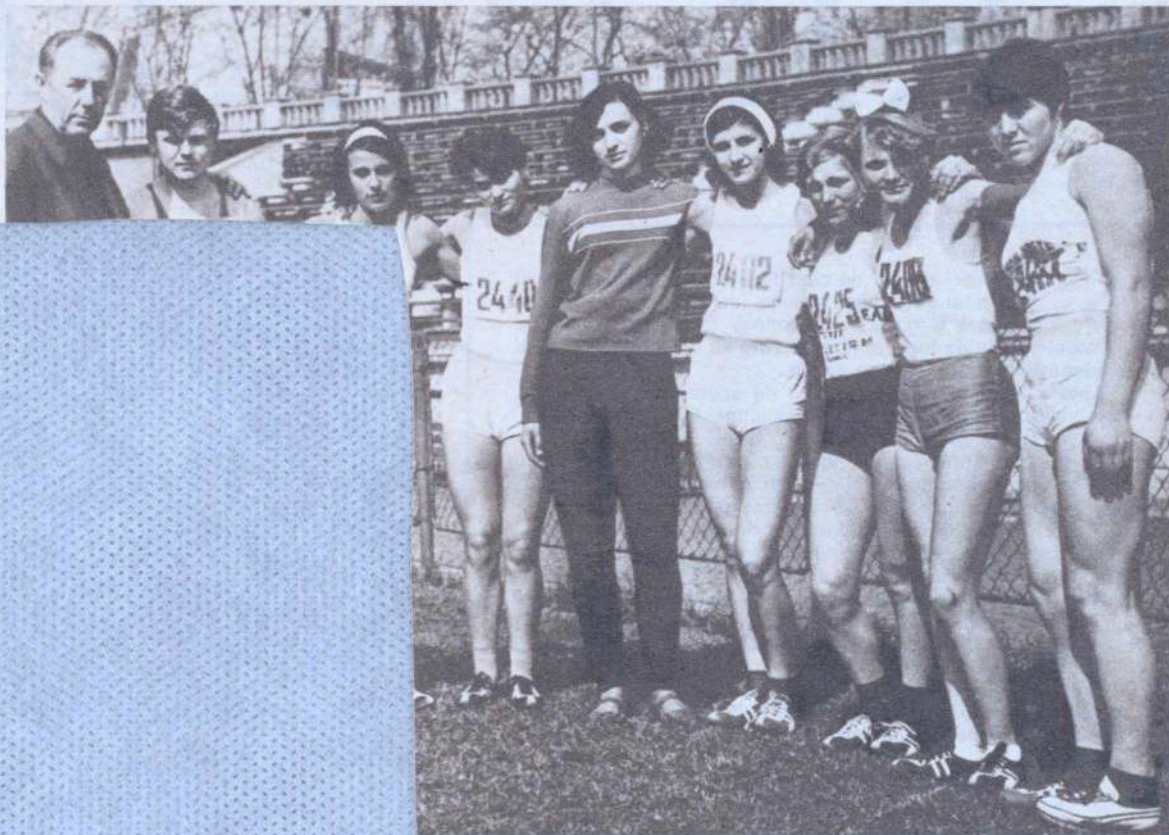
— Cine ți-a plăcut cel mai mult?

— Craioveanul Gheorghe Berceanu! A con-

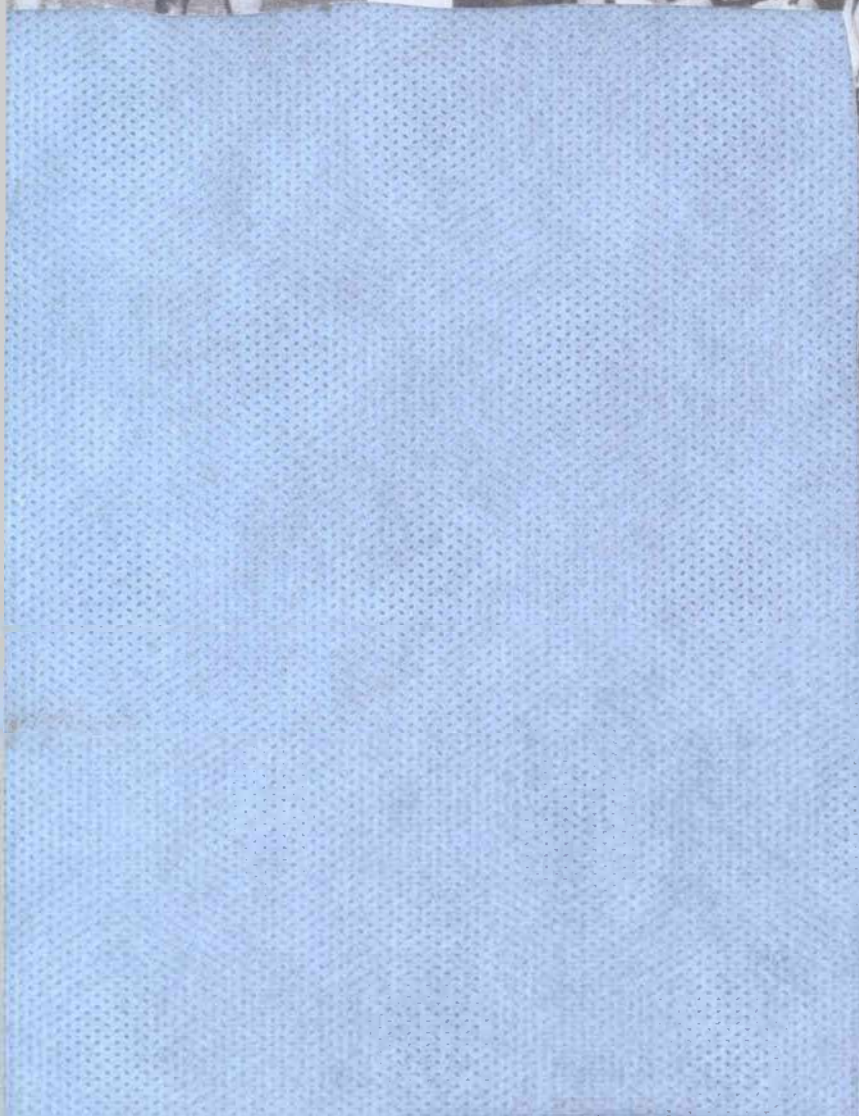

Mărșălulitorul Spicu Rașcu (2 359), un alt atlet junior romașcan.

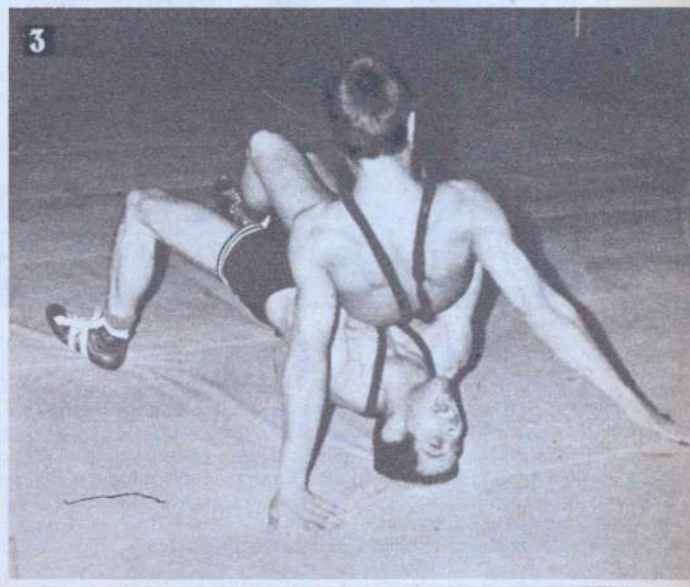
Nehoi și trupa sa de elită, cu care a acumulat cel mai mare număr de medalii — rsul republican de primăvară al juniorilor mari. În stînga sa: Constantin Nemeș coniuic (I la 400 m și 4×400 m, II la 4×100 m), Nuța Hrițcu (I la 4×400 m), Eleonora Monoranu (I la 4×400 m, II la 4×100 m), Cornelia Neagu-Filip (I la 4×400 m, II la 200 m și 4×100 m), Mihaela Loghin (deși e specialitate recordul național la junioare mici, ea a concurat și în ștafeta de 4×100 m, Rașcu declară că, la J.O. de la München, orașul Roman va fi reprezentat de doi p.

— După fiecare meci frumos, după finale, am primit felicitări din partea multora. Și sportivi, și antrenori, și arbitri, și activiști, și spectatori. M-am întrebat în sinea mea: mă felicită pentru că finalele s-au arătat de bun augur pentru viitorul sezon internațional, sau pentru că au avut impresia că, de data asta, plăcările mele au fost... bengale? Voi analiza!
 — Maestre, ce titlu îți sugerezi?
 — **SATISFACTIE!**

Horia CRISTEA

Pasiunea sa pentru sport și-o revarsă și ca antrenor, și ca arbitru.

1
CAMPIONII. Rîndul de sus, de la stînga spre dreapta: Nicolae MARTINESCU (cat. + 100 kg; Dinamo București), Simion POPESCU (68 kg; Steaua), Ion GABOR (74 kg; Steaua), Gheorghe CȘEREI (82 kg; Steagul roșu Brașov), antrenorul emerit prof. Ion CORNEANU, Nicolae NEGUȘ (90 kg; Steaua), Gheorghe POPOVICI (100 kg; Dinamo București). Rîndul de jos, aceeași ordine: antrenorul emerit prof. Vascul POPOVICI, Ion BACIU (57 kg; Steaua), Ion ALIONESCU (62 kg; Dinamo București), Gheorghe BERCEANU (52 kg; Electroputere Craiova), Ion STOICA (48 kg; Electroputere Craiova), antrenorul prof. Gheorghe SU-TEU.

2
 Aur după aur. Campionului mondial Simion Popescu i se decerne medalia de campion național.

Foto: Alexandru MARMARA

CRIȘUL 1969

Sint douăzeci de ani de când Oradea a câștigat singurul ei titlu post-belic. Era vremea lui ICO, care păstrase linia fină a CAO-ului lui Ronnay și Bodola, adăugând câteva elemente de forță și vigoare care au lipsit deseori școlii orădene de... *belle arts* pe gazon.

Apoi a venit o retrogradare de pe scena fotbalului mare. Fotbalul orădean lăsa mereu impresia unei închistări stilistice, unei rezistențe la nou, ca în orice formă de crepuscul.

În cele din urmă, crepusculul a căpătat și o concretizare tragică. Fotbalul orădean, cel care îi ridicase pe Baratki, Bodola sau Mircea David, părăsea societatea primei divizii.

Acest moment dificil a fost acuzat de toți iubitorii fotbalului din țara noastră, care nu-și explicau de loc paradoxul prezenței Reghinului sau Hunedoarei și al absenței Oradei.

Au urmat scurte tentative de ieșire la suprafață, dar era limpede că totul se datora mai mult «jocului forțelor A—B» decît unei mobilizări reale. Se simțea mereu o timiditate care trebuia ajutată.

Și iată că prilejul s-a aflat anul trecut, când creșterea numărului de echipe divizionare A la 16 i-a permis Crișului, secundul seriei transilvane, să se prezinte la barajul pentru A de la Timișoara.

În orașul lui Ciolac și Dobay, energiile latente ale Crișului s-au declanșat cu o forță neașteptată. Victoria asupra experimentatei echipe a Progresului a impresionat mai ales prin stil. Crișul readucea Oradea în prima divizie, sub privirile lui Petrică Rădulescu, conducătorul tehnic al invinsului Siderurgistul, cel care proiectase, de fapt, cu doi ani în urmă, la Oradea, pe vremea când antrena Crișul, structura viitorului team de A, punînd capăt tuturor șovăielilor de concepție, selecție și sentiment.

Startul Crișului în A a fost mai puțin spectaculos decît victoria din baraj. La capătul turului, Crișul părea că reia drumul de întoarcere în B. Singurele satisfacții se aflau în faptul că Vagonul, promovată direct, era mai jos, și că orădenii nu pierduseră nici un joc acasă. Satisfacția era, însă, minoră, iar cei

LEGENDA COPERTEI a IV - a

BALOGH	13 septembrie	1944	1,75 m	72 kg
SĂRAC	19 mai	1949	1,77 m	69 kg
BAUMGARTNER	1 martie	1950	1,86 m	79 kg
EUGEN NAGY	16 iunie	1944	1,70 m	65 kg
SERFÖZÖ	12 august	1946	1,80 m	74 kg
POPOVICI	21 iunie	1948	1,78 m	75 kg
TOMES	15 iunie	1941	1,76 m	69 kg
COCIS	30 martie	1946	1,74 m	68 kg
KUN I	13 mai	1947	1,78 m	71 kg
KUN II	9 martie	1949	1,78 m	69 kg
PETRESCU	26 septembrie	1948	1,67 m	62 kg

care întrevădeau o campanie de reabilitare în primăvară erau puțini — printre ei, însă, antrenorul Anton Ferenczi.

Iată însă că primăvara '69 a infirmat scepticismul majorității. Crișul s-a lansat într-o adevărată campanie de recuperare, cu o forță pe care și-o dă numai sfidarea linerească a simțului proporțiilor. Ținîndu-l în șah pe lider, pe teren neutru, cîștigînd la Constanța, remizînd cu Dinamo, confirmînd cu Progresul (chiar pe «Republicii») și remizînd cu «U», în ciuda setei de revanșă a studenților pentru acei 4—0 din toamnă, Crișul pare să fi rezolvat problema supraviețuirii, într-un singur sfert de campionat — «sfertul» primăverii.

Ce reprezintă Crișul în momentul de față? Crișul e în primul rînd tinerețe, așa cum se poate vedea și din legenda copertei ultime. Crișul e, în al doilea rînd, o promoție de absolvenți ai unei școli elementare severe, pe frontispiciul căreia scrie că *mingea nu poate fi lovită oricum*. În sfîrșit, Crișul pare să fie expresia unei dorințe de afirmare, după ani de anonim.

Desigur că aceste afirmații ar putea să pară excesive într-o vreme cînd orădenii continuă să lupte din greu pentru evitarea retrogradării, dar echipa promite mult. Un portar de talent (Baumgartner), doi stoperi decizi (Sărac și Eugen Nagy, căpitănel), doi mijlocași cu nume celebre, dar nu numai ei (Cociș și Serfözö) și perechea «un-doi»-urilor (Kun I și II) reprezintă, deocamdată, dreptunghiul valoric al echipei, pe care fundașii și extremele au datoriat să-l extindă pe tot terenul.

Acum două luni, la startul returului, un antrenor bătrîn spunea: «Ce păcat ar fi să cadă Crișul! Are o echipă frumoasă.»

Așa este. Crișul este o echipă frumoasă. Dar bine ar fi ca frații Kun și toți ceilalți să nu mizeze doar pe atributul acestei frumoase tinereți.

Ioan CHIRILĂ

PALMARESUL ÎN CAMPIONAT...

1962/63	Locul 1 în seria a III-a a diviziei B. Promovează în divizia A.	
1963/64	Locul 7 (14 echipe)	26 10 6 10 27:38 26
1964/65	Locul 9 (14 echipe)	26 7 9 10 22:27 23
1965/66	Locul 13 (14 echipe) Retrogradează în divizia B.	26 6 8 12 26:39 20
1966/67	Locul 7 în seria a II-a a diviziei B.	
1967/68	Locul 2 în seria a II-a a diviziei B. Promovează în divizia A, după barajul cu Steagul Roșu, Progresul și Siderurgistul Galați.	

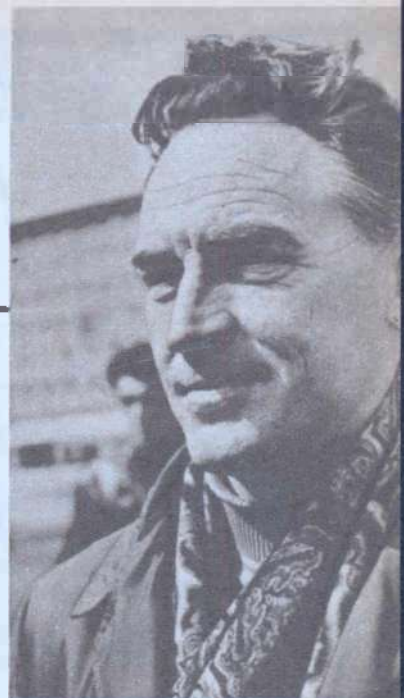
...SI ÎN CUPA ROMÂNIEI

1962/63	Absentă în optimi	
1963/64	Eliminată în semifinală	0—1 cu Dinamo București, după prelungiri
1964/65	Absentă în optimi	
1965/66	Eliminată în sferturi	1—2 cu U.T.A.
1966/67	Eliminată în optimi	1—2 cu Farul
1967/68	Absentă în optimi	

PERANȚĂ DUPĂ UĂZECI DE ANI

2

ANTON FERENCZI

Orădean de origine (născut la 4 martie 1925), Ferenczi, antrenorul de astăzi al Crișului, a avut o interesantă odisee de jucător.

După obișnuita peregrinare prin toate terenurile virane ale Oradei, Ferenczi a îmbrăcat primul său tricou... oficial la faimosul C.A.O., la vârsta de 15 ani, jucând încă din start în postul de inter. După un «juniorat» de 4 ani la C.A.O., Ferenczi joacă la Ferar din Cluj, la 19 ani. El manifestă interesante calități de tehnician, dublat de un tactician plin de sobrietate.

Între anii 1948 și 1952, Ferenczi joacă la C.C.A. În această perioadă el «trece» pe lângă marea șansă a vieții sale sportive. Selecționat în anul 1948 în echipa națională contra Ungariei, Ferenczi este nevoit să părăsească terenul după numai un minut, fiind accidentat. El devine astfel, printr-o mare neșansă, internaționalul cu viața cea mai scurtă în echipa națională. După această accidentare, Ferenczi n-a mai reușit să prin-

dă «roata» echipei României.

Între anii 1952 și 1957, Ferenczi joacă la Rapid București, unde gustă din cupa unor succese relative și a unor tristeți absolute, el făcând parte și din lotul feroviar care avea să joace în divizia B, alături de numeroși jucători cu faimă, printre care Filotte, Lungu, Andrei Rădulescu și alții.

Revenit la Oradea, după încheierea «carierii feroviare», Ferenczi mai joacă timp de 3 ani în orașul său natal, după care începe să se pregătească pentru munca de antrenor.

Anton Ferenczi este de un an antrenor al Crișului. El a traversat până acum o perioadă grea, dar a opus tuturor obstacolelor calitățile sale de tenacitate, sobrietate și, mai ales, bogata sa experiență acumulată în cei 20 de ani de fotbal activ, pe gazon. În momentul de față, Anton Ferenczi pare să întrunească destule calități pentru conducerea unei echipe tinere și talentate. Li urâm succes!

ÎN FOTOGRAFII:

1. KUN II reprezintă lehnica fină al Crișului. El poate deveni un excelent virf de atac, dacă va lua ceva din vigoarea fratelui său mai brun, Kun I.
2. EUGEN NAGY reprezintă (așa cum ne arată și această fază de șoc) un batailleur de tipul lui Oaidă) lanul și forța jucătorului care are de acoperit dantelăriile coechipierilor săi mai tineri din față.
3. În sfârșit, banca rezervelor Crișului cuprinde, în general, destui jucători cu perspective. Pe această bancă a stadionului «Republicii» — se la stînga la dreapta — CATONA, ALEXANDRU NAGY, DĂRĂBAN și MUCIU. Calmul și sobrietatea cu care tinerii «rezerviști» urmăresc o dispută cheie (Progresul — Crișul — 1) constituie o notă bună pentru viitorii de ieri.

3

Foto: Paul ROMOȘAN

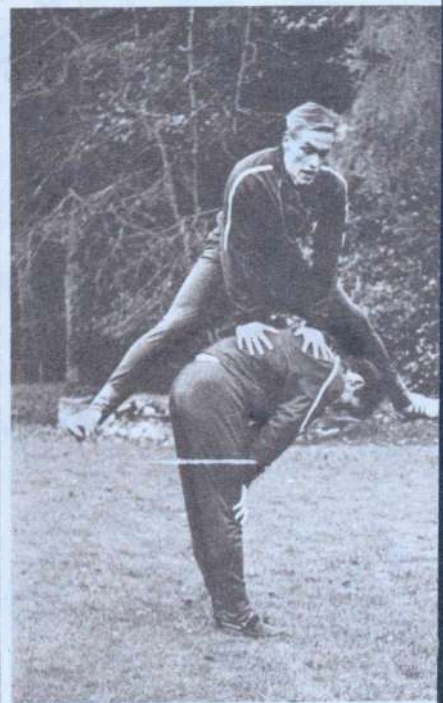
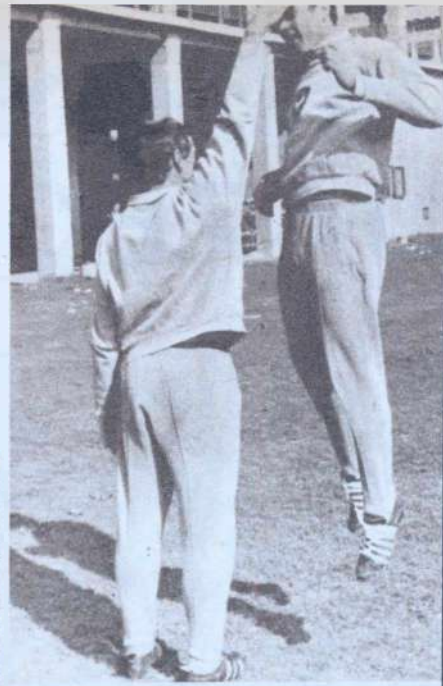
ELVEȚIA ?

forcing 90 de minute!

corespondență specială de la **MARIO WIDMER**
redactor la «Blick» — Zürich

Echipele probabile ale Elveției pentru partida cu România. Sus, de la stînga spre dreapta: Künzli, Kuhn, Signorelli, Odermatt, Ramseier, Michaud. Jos: Quentin, Vuilleumier, Prospereri, Tacchella și Stierli.

David și Goliat? Nu. Ce doi săritori sînt portarii elvețieni Grob (cel mic) și Prospereri. Ultimul va fi, probabil, titularul jocului de la 14 mai.

Și pentru talentatul Vuilleumier, obstacolul cel mare este meciul cu România.

Victoria naționalei elvețiene la Lisabona a declanșat aici, în țara viitorilor adversari ai fotbalistilor români din preliminariile C.M., o adevărată euforie: totul gravitează în jurul meciului de la Lausanne, pe care-l va găzdui stadionul olimpic sau «Pontaise», cum i se spune în mod curent betonului de oval din virful colinei orașului de pe malul lacului Geneva, în așteptarea unei Olimpiade veritabile.

Dovadă a olimpiadei, pentru prima oară în istoria fotbalului elvețian, federația de specialitate și organizația de pariuri Sport-Toto au decis ca jocurile din etapa premergătoare meciului internațional cu România să fie mutate, de la finele săptămînii, în ziua de vineri. Aceasta în pofida clauzei contractuale care leagă cele două foruri, obligînd federația să asigure 26 de duminici fotbalistice ce pot fi cuprinse în programul Toto. Și cînd e vorba de bani, elvețienii sînt greu de conștienți să facă rabaturi...

Dar, de data aceasta, interesele echipei naționale au primat și ea va fi reunită în duminica respectivă, sau chiar de sîmbătă, la Centrul sportului elvețian de la Magglingen «Vom juca împotriva României cu aceeași echipă și cu aceeași tactică, de la Lisabona»,

a precizat managerul naționalei Erwin Ballabio, altă dată celebru portar, supranumit «pantera neagră». Ballabio, proprietar de cinematografe la Grenchen și cointeresat în industria de ceasuri, s-a transformat miercuri trecută, la Paris, în silitor student al jocului echipei române. Dar chiar înaintea meciului de verificare susținut de români în capitala franceză, el își manifesta viziunea circumspectă, declarînd la Lisabona: «Atenție! Cu tot acest succes în deplasare, noi nu sîntem încă îmbarcați pentru Mexico. Abia dacă-i învingem pe români la Lausanne, avem dreptul să sperăm. Și echipa României a făcut progrese importante, de anul trecut încôace!...»

Declarația este grăitoare, fiindcă naționala Elveției nu mai seamănă de loc cu cea care pierdea la București, cu 2-0. Medicul echipei, tînărul dr. Saxer, ne spunea la capătul investigațiilor sale asupra echipierilor de la Lisabona: «Este uimitor ce s-a întîmplat cu băieții aceștia, în răstimp de un an. Dacă fac comparația datelor culese în 1968 și cele de acum, am impresia că e vorba de altă echipă. Acești jucători sînt capabili de forcing pe distanța de

90 minute și nu vor capota la mi-temps, ca acum un an». Cuvintele d-rului Saxer sînt puternic susținute de impresia noastră de spectatori ai jocului de la Lisabona, cînd elvețienii erau, în ultimele minute, mult mai proaspeți decît portughezii.

Iată și cîteva fundamente ale acestor schimbări în bine:

● În toamna trecută, șeful comisiei tehnice pentru echipa națională, fostul internațional Willy Neukomm, trimitea o scrisoare circulară tuturor cluburilor fruntașe, cerînd ca ele să insiste asupra pregătirii fizice. Se vede că scrisoarea a fost citită cum trebuie.

● Echipele primei divizii elvețiene prezintă o nemaiîntîlnită egalizare de forțe. Acum, cu cinci etape înainte de finis, nu mai puțin de 5 echipe luptă cu șanse apropiate pentru titlu: Lausanne, Young Boys Basel, Lugano și F.C. Zürich, campioana de anul trecut. Iar — un exemplu simetric opus — în lupta împotriva retrogradării sînt incluse 8 echipe, începînd cu locul șase! Această egalizare de forțe duce la o mare concentrare în joc și la angajarea tuturor resurselor fizice, în fiecare partidă.

Pentru încheiere, dăm echipa probabilă, care va întîlni România la 14 mai, pe stadionul din Lausanne:

	Mario Prospereri (Lugano)	
	Bruno Michaud (Basel)	
Peter Ramseier (Basel)	Ely Tacchella (Lausanne)	Piermin Stierli (Zürich)
Karl Odermatt (Basel)	Flavio Signorelli (Lugano)	Jakob Kuhn (Zürich)
Georges Vuilleumier (Lausanne)	Fritz Künzli (Zürich)	René Quentin (Zürich)

Hai, ROMÂNIA!

nu
iese
fum
fără
foc

Legenda «răzbnătorilor»

Vă amintiți, desigur. Ex-stelistul Pavlović a învins pe Steaua, ex-dinamovistul Grozea a învins pe Dinamo București, ex-rapidistul Kraus a învins pe Rapid. Tema, interesantă și pe plan psihologic nu numai pe plan sportiv, am abordat-o de cuțiad cu un specialist în materie, Octavian Popescu, care, imbricând succesiv tricoturi diferite, a învins, ca ex-rapidist pe Rapid (pe vremea când juca la Jiul), ca ex-dinamovist pe Dinamo București (în meciul Rapid-Dinamo din 26 aprilie a.c.), fiind la un pas să lovească și pe «U», căreia, pe vremea când juca tot la Jiul, i-a «dat» o bară care a înghetat inima foștilor săi colegi.

Iată explicația acestui răzbnător:
«Plecând (volens-nolens) de la echipă, ești, în nouă cazuri din zece, privit de sus (ca să nu spun altfel) de unii dintre foștii colegi de fostul antrenor, de publicul fostei tale echipe. Așa se explică faptul că orice întâlnire directă cu fostul team își declanșează resorturi de ambiguitate nebanuite. Vrei să le arăți lor, celor care n-au crezut în tine, sau te-au ignorat, sau nu te-au apreciat, că POTI mai mult.

Și ce demonstrație de valoare mai convingătoare le poți oferi decât aceea a propriei lor înfrângeri, construită, semnată de tine!

Fotbalul pe scenă

Un enorm succes de public obține la «Teatro Sistina», din Roma, ansamblul coregrafic Merce Cunningham — Carolyn Brown, cu producția «How to pass, kick, fult, and run» (cum să pasezi, să lovești, să cazi și să alergi), pe muzică de Pauline Oliveros.

Balerul este inspirat din momentele caracteristice cele mai interesante ale meciurilor de fotbal.

Invasia fotbalului cucerește, pe zi ce trece, arta și pe slujitorii ei. Intrat în coregrafie, este de așteptat ca fotbalul să-și facă, mâine-poimaine loc și pe scena operetei și — de ce nu? — chiar și pe cea a operii...

Ce greu e să renunți...

Discutând cu bătrânul Constantin despre bătrânețe, despre tinerețe, despre longevitatea sa... non — stop, clogiată de unu — din ce în ce mai puțin, criticată de alții — din ce în ce mai mulți...

— Grea povara gloriei, Gică! Nu? Mai ales când nu ai de răspuns numai la saluturi ceremonioase sau la cereri de autografe pe fotografiu, ci ai OBLIGATIA să fii mereu tu, același Constantin de acum 15 ani, de acum 10, sau de acum 5 ani, acolo, în arenă, unde nu te iartă nici adversarii, nici coechipierii, nici spectatorii, nici ziarștii, nici — vai! — anii...

— Ultimul... adversar este cel mai dur, cel mai nelnduplicat. Pe el îl fentezi cel mai greu. De ce mă lupți totuși înainte? Am să-ți fac o mărturisire pe care n-am mai făcut-o nimănui. Fotbalul este pasiunea vieții mele. O pasiune care la început m-a respins, închizându-mi ușa în nas. Eram, după părerea multora, inapt pentru fotbal! O mare ușură și un «om-șteu» pentru viitorul meu, Ștefan Cirjan, mi-au deschis porțile spre o realitate pe care o visam plângând în spatele a destule bariere... Am intrat în fotbal ca un biet CORCODEL, slab, cărăghios, cu platfus și am ajuns la un moment dat fotbalistul nr. 1 al României. Fotbalul mi-a dat totul. Forță. Personalitate. Glorie.

Își poate cineva închipui că este de puternică, de răbdătoare, de înverșunată pasiunea unui refuzat care a câștigat apoi marea hârtie cu viza datorită ei?

Marius POPESCU

DINU și DAN, doi jucători care ar putea să formeze o frumoasă diagonală pe drumul spre poarta lui Prosperu.

RĂDUCANU și BOC, doi dintre pilonii apărării noastre, care au misiunea de a-i asigura lui Dumitrache, în față, cadrul necesar admirabilelor sale contraatacuri.

ANGELO NICULESCU și EMERICH VOGL așteaptă jocul de la Lausanne nu ca un final, ci ca un start pentru mult dorita echipă națională a toamnei 1969.

Ziua marelui meci 1969 al echipei noastre naționale se apropie. Și poate că niciodată speranțele «tricolorilor» nu au fost mai puțin abstracte. Desigur că echipa Elveției este o adevărată vulpe a prelinariilor mondiale, dar elementul care ar putea să decidă, până la urmă, este faptul că «tricolorii» nu mai încearcă astăzi teama trecutelor promoții de aspiranți la gloria fotbalului mare.

Miercuri, la Lausanne, vom juca împotriva unei echipe care, mai ales după volajul în Portugalia, simte briza oceanului lui Cristofor Columb. Elvețienii știu, însă, că România nu mai e nici pe departe echipa spectrală de la Zürich.

În preajma meciului cu Elveția, avem convingerea că neplăcutul nostru «episod portughez» din toamna trecută a fost ultimul act al unei nelcrederi cu nimic justificate în forțele proprii.

Meciul de la Lausanne e, fără îndoială, un meci dificil. Elvețienii știu să accelereze, să forțeze, să se reverse. Și totuși, ei vor avea în față destule obstacole, cum demult n-a mai putut opune echipa noastră națională.

Un lucru e sigur. Chiar dacă jucăm la Lausanne, noi avem, în perspectiva calculelor viitoare, două posibilități — cea a victoriei și a jocului egal — în timp ce elvețienii sînt obligați să câștige — prin prisma aceluiași calcul.

Fără să subestimăm echipa elvețiană, trebuie să admitem că ea nu se află astăzi în primul plan al eșalonului fotbalistic european. Elvețienii i-au învins greu de tot pe greci, acasă. Este adevărat, echipa lui Ballabio a stupefiat apoi întreaga lume fotbalistică cu acel 2-0 de la Lisabona, dar performanța trebuie reconsiderată la rece, mai ales că și Sideris a avut 2-0 în Portugalia, cu numai câteva minute înainte de final.

Meciul de la Lausanne este un meci deschis. Dacă echipa României va juca la valoarea ei maximă — înfringerea noastră este greu de acceptat.

Să intrăm, deci, pe teren cu hotărîrea celui care poate împlini, la capătul celor 90 de minute, visul cel mare al oricărui fotbalist din lume — calificarea în turneul final al Campionatului mondial.

HAI, ROMÂNIA!

De la Rudy Wetzer la Pircălab

de Ioan CHIRILĂ

POVEȘTEA
ECHIPEI NAȚIONALE
DE FOTBAL
DE LA MONTEVIDEO
1930 ȘI PÎNĂ ASTAZI

1949

Anul 1949 marchează o scădere a numărului de jocuri ale echipei naționale și, în orice caz, o limitare a numărului de adversari. Din păcate, această scădere a influențat în rău dezvoltarea fotbaliștilor noștri de clasă internațională, în rîndul cărora se aflau vedete de prim rang ca Apolzan, Petschovschi, Voinescu și multe altele, care pot rezista comparației cu orice fotbalist european.

Anul 1949 a debutat cu o victorie — dar o victorie obișnuită — asupra Poloniei. În meciul următor, deși echipa națională s-a întîlnit cu înfrîngerea, ea a izbutit să se impună exigentului public cehoslovac. Al treilea meci, cel cu Albania, a confirmat instaurarea unui complex psihologic în fața ambițioșilor fotbaliști albanezi. Din fericire, acel 1—1 avea să fie unul dintre ultimele rezultate mai slabe în fața Albaniei. Al patrulea joc a însemnat o desprindere netă a fotbaliștilor români la Tirana, care avea să se accentueze peste numai un an, la București, cînd scorul avea să indice la pauză nu mai puțin de 5—0 în favoarea României. Dar despre toate acestea, în numărul următor...

111. ROMÂNIA - POLONIA 2-1 (2-0)

București, 8 mai 1949.

ROMÂNIA: Boroș (Traian Ionescu) — Ritter, Farmati — Bodo, C. Marinescu, Băcuț I — Filotte, Marian, Guță Tănase, Petschovschi, lordache (Bartha).

POLONIA: Jurowicz — Gedlek, landuda — Brzozowsky, Tarka, Suszcyk — Mamon, Gracz, Lacz, Ciselik (Krasowska) Mordarski.

Au marcat: Petschovschi (min. 5 și 31), Mamon (min. 64).

Arbitru: Danko (Ungaria).

O victorie meritată a echipei naționale, după ce cele două întîlniri anterioare se terminaseră cu același scor: 0—0. «Sportul popular» a scris: «Petschovschi a fost marele animator al atacului, stăpînind literalmente întreg terenul, timp de 20 de minute». Înainte de a fi înscris al doilea gol, valorosul atacant arădean șutase de două ori în bară. Pe de altă parte,

la situația de 2—0, Boroș a apărut un penalty.

În aceeași zi, la Varșovia, România B a învins Polonia B cu 2—1. În cursul acestui meci Voinescu a fost cel mai bun om de pe teren.

Jocurile România-Polonia din ziua de 8 mai 1949 au confirmat superioritatea tehnică tradițională a fotbaliștilor noștri asupra colegilor lor polonezi.

113. ROMÂNIA - ALBANIA 1-1 (1-0)

București, 23 octombrie 1949.

ROMÂNIA: Voinescu — C. Marinescu, Farmati — Bodo, Apolzan, Băcuț I — Bartha (Farkaș), Lungu, Vaczi, Petschovschi, Filotte.

ALBANIA: Vogli — Dibra, Shaqiri — Spahiu, Llambi, Cavaja — Parapani, Djimali, Borici, Biciaku, Teliti.

Au marcat: Petschovschi (min. 23) și Teliti (min. 50).

Arbitru: Danko (Ungaria).

Deși întîlnirea cu Albania se desfășura după marea surpriză produsă cu un an în urmă, tot la București (Albania — România 1—0), jucătorii noștri n-au izbutit să se revanșeze. Ei au început partida în stil de mari favoriți, dominîndu-și adversarul. E adevărat că la cîteva minute după deschiderea scorului de către Petschovschi, Filotte a fost faultat în careu, dar acest lucru nu scuză

deloc slăbiciunea totală manifestată după pauză.

Din cercetarea formației se poate vedea clar că echipa noastră a aliniat un «11» foarte tehnic. Iată însă că acest 11 tehnic n-a izbutit să «contreze» vivacitatea obișnuită a jucătorilor albanezi. Revanșa împotriva fotbaliștilor albanezi va întîrzia, însă, doar 36 de zile și ea va fi luată chiar la Tirana.

112. CEHOSLOVACIA - ROMÂNIA 3-2 (2-2)

Praga, 22 mai 1949.

CEHOSLOVACIA: Moraveck — Kokourek, Rubas — Trnka, Marko, Pokorny-Hlavacek, Pazicky, Bican, Preiss, Simansky.

ROMÂNIA: Traian Ionescu — Mihăilescu, Farmati — Bodo, Ritter (C. Marinescu), Băcuț I — Lungu, Spielman, Vaczi, Petschovschi, Filotte.

Au marcat: Vaczi (min. 16), Pazicky (min. 22), Lungu (min. 25), Simansky (min. 32 și min. 46).

Arbitru: Dorogy (Ungaria).

Un joc așteptat cu nerăbdare în capitala Cehoslovaciei, dat fiind că ultima întîlnire (București, 4 iulie 1948), se încheiase cu victoria echipei noastre naționale: 2—1. Pe stadionul din Praga au fost 55 000 de spectatori.

Echipa noastră a făcut unul din jocurile sale cele mai bune, izbutind să conducă de două ori, cu 1—0 și cu 2-1.

Iată ce a declarat secretarul federației cehoslovace, Vogel: «A fost cel mai bun joc din acest an. Românii au o apărare mai bună decît ungarii. Mi-a plăcut în mod special centrul înaintaș Vaczi».

Ziaristii cehoslovaci au menționat că primele două goluri cehoslovace au avut un mare coeficient de șansă.

Unul dintre cei mai valoroși jucători români a fost fundașul Mihăilescu. Mihăilescu reprezintă un caz destul de rar în fotbal. Internațional în

Mihăilescu

postul de inter-dreapta, cu 9 ani în urmă, împotriva Italiei, la Roma, Mihăilescu a excelat apoi în postul de mijloc (România—Polonia 0—0, 1948), pentru a sfîrși cu o bună valoare de internațional pe postul de fundaș. Un caz similar reprezintă în istoria fotbalului nostru și multi-lateralul rapidist loachim Moldoveanu.

114. ALBANIA - ROMÂNIA 1-4 (0-2)

Tirana, 29 noiembrie 1949.

ALBANIA: Vogli — Borici II, Shaqiri — Spahiu, Llambi, Cavaja-Parapani, Djimali, Borici I, Biciaku, Mirashi.

ROMÂNIA: Szekely (Ivan) — Apolzan, Mihăilescu — Zilahi, C. Marinescu, Petschovschi — Lungu, Filotte, Vaczi, lordache, P. Moldoveanu.

Au marcat: Lungu (min. 12), Vaczi (min. 33), Mirashi (min. 50), Lungu (min. 57), Filotte (min. 68).

Arbitru: Polasti (Ungaria).

O reeditare a întîmplării din anul 1947, cînd România, învinsă la Tirana cu 1—0, avea să-și ia revanșa, cu 4—0 (!), tot la Tirana, după numai cîteva luni.

Echipa română s-a impus prin tehnicitatea ei, care a izbutit să neutralizeze elanul albanezilor. În mod cu totul deosebit s-a remarcat aripa rapidistă Lungu — Filotte, care a și înscris 3 din cele 4 goluri. Meciul de la Tirana a confirmat ascensiunea lui Apolzan, cel mai mare apărător din istoria fotbalului nostru.

Lungu

WALTER ZIEGLER, 31 de ani, din Braşov. Primul antrenor: Tr. Chicomban. Din 1958 la Dinamo, antrenor: Nicolae Voicu. Pentru a 9-a oară participant în Cursa Păcii.

ION ARDELEANU, 28 de ani, din Braşov. Primul antrenor: N. Chicomban. Din 1959 la Steaua, antrenor: Ion Vasile. Pentru a 6-a oară în Cursa Păcii.

GHEORGHE MOLDOVEANU, 25 de ani, din Breaza. Primul antrenor: Ion Dolete — Ploieşti. Din 1964 la Steaua, antrenor: Ion Vasile. Pentru a 3-a oară în Cursa Păcii.

Cursa Păcii XXII

Tradiţionala competiţie ciclistă denumită «Cursa Păcii» se va desfăşura în acest an între 12 şi 25 mai, pe un traseu inedit şi de o dificultate care i-a pus pe gânduri până şi pe cei mai curajoşi ciclişti amatori. Pe parcursul celor aproape 2 000 de km al traseului, concurenţii se vor avînta, în nu mai puţin de trei etape contracronometru (etapa a III-a Lodz — Piotrkow: 43 km; etapa a IX-a Zielona Gora — Swiebodzin: 38 km şi etapa a XI-a Eisenhuttenstadt — Cottbus: 58 km). Şi dacă acestea ar fi singurele obstacole mai deosebite...

În ediţia a XXII-a a Cursei Păcii, concurenţii vor mai avea însă de trecut examenele a două curse pe circuit, pe străzile întortochiate ale unor oraşe (în etapa I pe străzile Varşoviei: 112 km şi în etapa a XIV-a, în oraşul Gera, pe un circuit de 80 km), precum şi două probe de rezistenţă în etapele maraton: (VII) Wrocław — Poznan: 203 km şi etapa a XV-a Zeitz — Berlin: 246 km.

Singura nădejde a sportivilor a rămas timpul. De astă dată, măcar, el să le fie favorabil. Nu ştim cum s-a împlinit dar, în ultimii ani, aproape de fiecare dată, în mai, în zilele de concurs a plouat cu găleata, a tunat şi a fulgerat, a căzut lapoviţă sau chiar a nins şi aceasta în timp ce cicliştii pedaleau rebegeţi de frig cu gîndul nu atît la competiţia propriu-zisă, cît la ceaial fierbinte pe care urmau să-l primească la capătul etapei.

Conform tradiţiei, ciclismul nostru va fi reprezentat şi la aceste a XXII-a ediţie a Cursei Păcii. Echipa formată din 7 alergători a sosit de cîteva zile în Polonia şi aşteaptă încrezătoare startul în prima etapă. Cine sînt componenţii echipei? În majoritate tineri, debutanţi în această importantă alergare. Este vorba de Wilhelm Egyed, Teodor Puterity, Nicolae David şi Dumitru Nemţeanu. Acestora li s-au alăturat trei sportivi mai experimentaţi şi anume Ion Ardeleanu, Gheorghe Moldoveanu şi Walter Ziegler.

De astă dată, din partea sportivilor enumeraţi nu ne aşteptăm la ceva deosebit. Vremea nefavorabilă din acest început de an le-a stîmjenit mult cicliştilor noştri antrenamentele, astfel încît, în prezent, stadiul lor de pregătire este la un nivel destul de scăzut. Să sperăm însă că rutina unui Ziegler, Ardeleanu şi Moldoveanu, asociată cu impetuozitatea şi dorinţa de afirmare a lui David, Puterity, Nemţeanu şi Egyed va putea suplini lacunele în pregătire, astfel ca împreună, cu forţele cumulate, să se poată realiza o comportare meritorie. Mult succes, băieţii!

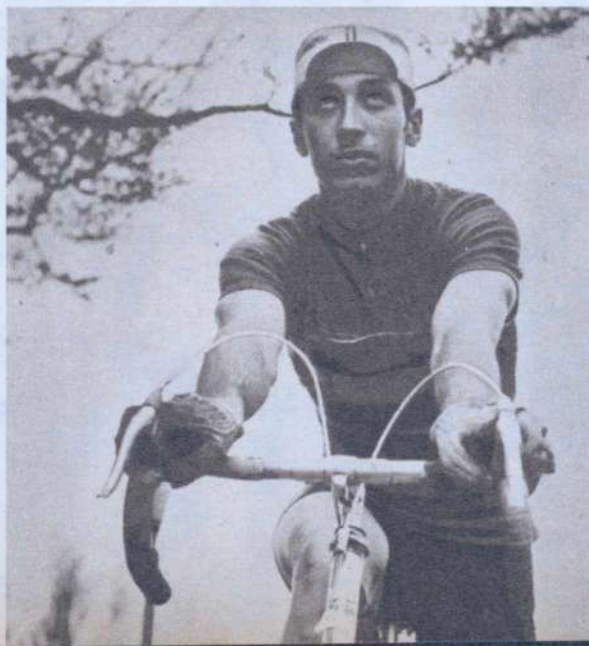
G. ŞTEFĂNESCU

NICOLAE DAVID, 21 de ani, din Tg. Mureş. Primul antrenor: dr. Ion Dorgu. Din 1967 la Steaua, antrenor: Ion Vasile. Debutant în Cursa Păcii.

TEODOR PUTERITY, 22 de ani, din Arad. Primul antrenor: Ion Dolete. Din 1967 la Steaua, antrenor: Ion Vasile. Debutant în Cursa Păcii.

WILHELM EGYED, 20 de ani, din Braşov. Antrenor: Martie Ştefănescu — Dezrobirea Braşov. Debutant în Cursa Păcii.

DUMITRU NEMŢEANU, 20 de ani, din Brăila. Antrenor: Mihai Simion. Activează la asociaţia sportivă «Tinărul metalurgist» — Brăila. Debutant în Cursa Păcii.

1

2

3

SATU-MARE

Vadul floretei.

6

7

Iată urmările faptului de a fi trăit intens aproape o zi întreagă în mijlocul unei mari familii de scrimeri. După ziua petrecută la Satu Mare, seara, în camera de dormit, înainte de a stinge lumina, nu m-am putut abține, am pus mîna pe vîtraul rezemat de sobă și, amenințător, am spus colegului meu, fotoreporterul Ion Mihăică: en garde! Mihăică, cu lecția bine învățată după cele văzute peste zi, a ochit undeva, pe șifonier, un băț de ume-raș și... armele au fost încrucișate.

După numai două asalturi, partenerul meu a părăsit lupta învins. Îl atinsesem cu vîtraul la... deget. Îl durea, dar nu era supărat. Dimpotrivă, rîdea, iar eu îi împărtășeam propria mea bună dispoziție. Ce văzusem împreună în acea zi, vizitînd Satu Mare, întrecuse toate așteptările.

Aici, ca pretutindeni în țară, se joacă fotbal, este practicat handbalul, voleiul și baschetul, iar atletismul are și el adepții lui, pe care îi poți întîlni deseori pe pista de zgură. Dar cel mai mult și mai mult, aproape obsedant, este practicat scrima. În Satu Mare cred că nu există familie din rîndurile căreia cel puțin un membru să nu fi fost cîndva sau să nu fie actualmente scrimer. Aici, copiii nu joacă șotronul sau țurca, ci se duelează. La școală, în recreație, scrima este la ea acasă. Dar unde nu-i vezi duellîndu-se pe copiii și adolescenții sătmăreni, băieți și fete?

De la gară, îndreptîndu-ne pe jos, spre centrul

4

orașului, am surprins într-o curte un puști de —4 anișori făcînd scrimă cu... cățelul (foto 1). Inuta? Promițătoare, trebuie să recunoașteți. dversarul, și el în ținută... adecvată, făcea țfă eroic — lătrînd inverșunat — atacurilor cu pada de «oțel» a micuțului d'Artagnan.

Acesta a fost primul nostru contact cu scrierii localnici. Ce a urmat... La numai trei ase distanță de la duelul cu... lătrături, Ion Mihăică s-a văzut obligat să monteze iarăși paratul. Pe treptele unei case se consuma luptă între nu mai puțin de trei spadasi (foto 2). Doi contra unu. Băieții știau «meserie». e vedea de la distanță. Aveau ei spadele din mn, însă mișcările, atacurile, ripostele se esfășurau ca la carte. Știam că în Satu Mare prima se bucură de popularitate, dar nu băuiam că aceasta este atotstăpîniitoare, că a rușit să se înscăuneze ca o activitate dominantă pînă și în joaca nevinovată a copiilor. aptul avea să ne fie confirmat de un mic incident surprins în curtea Liceului nr. 3 (foto 3). Profesoara de educație fizică Iuliana 'mon admonesta doi elevi surprinși în «flant delict» de... duel, în curtea liceului.

— Nu interzicem scrima — ne mărturisea ofesoara ceva mai tîrziu. Dar nici nu putem ămite să se lucreze cu floretele fără cască, ră pieptare. Se pot produce accidente. opiii să aibă răbdare. La sală au de toate... Astfel de imagini (foto 4) întîlnești pe străle orașului Satu Mare la tot pasul: copii cu

5

florete în miini. Unii vin de la sală de antrenament, alții abia se duc. Sala condusă de Alexandru Csipier cunoaște o afluență pe care nu ți-o poți imagina. Poate doar din expresia antrenorului Csipier: «Butoiul cu heringii». Închipuți-vă o sală de numai 12x6 m, în care se pregătesc într-un flux continuu serii, serii de cîte 40—50 de copii. Singura explicație că într-o asemenea înghesuală se poate totuși lucra este disciplina de fier pe care antrenorul Csipier a reușit să o instaureze printre elevii săi. În sală totul se desfășoară metodic și în cea mai desăvirșită liniște. Spre exemplu «inarmarea» (foto 5). «Acele de albine» sînt studiate din toate punctele de vedere, dar în liniște. Și tot astfel decurge și lucrul de ansamblu (foto 6). Nu se aude mușca. Și liniștea nu este deranjată nici măcar de cîte o șuetă, inevitabilă după cîte se pare, cînd la antrenament sînt prezente fetele. Se vorbește, dar se vorbește în șoaptă și, mai ales, «organizat», numai cîte una (foto 7). Fetele știu bine lecția. Cu alți mai mult cu cit cele surprinse în imagine nu sînt scrimere începătoare. Maria Lazăr, Margareta Guleș, Eva Luțchi și Gabriela Garda au cărți de vizită remarcabile: campioane, vicecampioane sau cîștigătoare a unor importante concursuri de junioare.

Alexandru Csipier este mindru de fetele și de băieții lui. În mijlocul lor (foto 8) simte că trăiește o a doua tinerețe. Poate și pentru aceasta este alți de activ și pasionat față de

munca pe care o desfășoară. În față are mereu viitorul. Cînd am adus vorba de foștii lui elevi, de Ecaterina Iencic, de Ileana Drimbă și de alții, a schimbat abil vorba.

— Pentru mine — mi-a spus el — toți aceștia reprezintă trecutul și încă nu am ajuns să trăiesc din trecut. Prezentul este singurul lucru care mă interesează, pentru că prin el țințesc viitorul.

Și din prezent și din... viitor ne-a înșiruit alitea nume de talenți și foarte talenți incit, într-adevăr, ne-am dat seama că, în materie de sport, Satu Mare va trăi de aici înainte mulți, foarte mulți ani, din faima excepțională creată de către scrimerii orașului.

În Satu Mare toată lumea practică scrima. De la încrucișarea floretelor nu se eschivează nici cei vîrstnici. În ziua vizitei noastre în orașul scrimii am întîlnit pe planșă pe doi dintre reprezentanții celei mai vechi generații de scrimeri: Iosif Ferker (61 de ani) — pensionar și Ștefan Trucaș (57 ani) — foto 9 — în plin antrenament, arbitrași fiind de un coleg de arme, mai tînăr, Iosif Lengyer. Tinerii scrimeri stăteau pe margine și li admirau. Aveau ce și de la cine învăța.

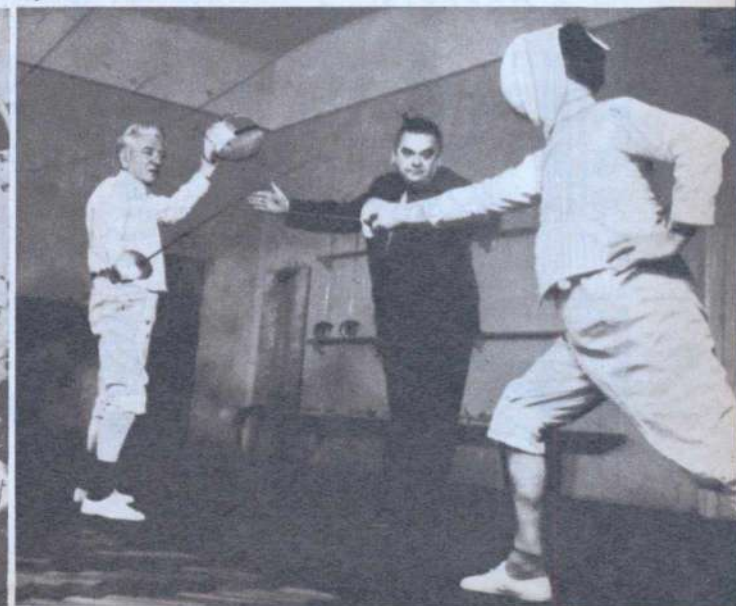
G. ȘTEFĂNESCU

Foto:
Ion MIHĂICĂ

8

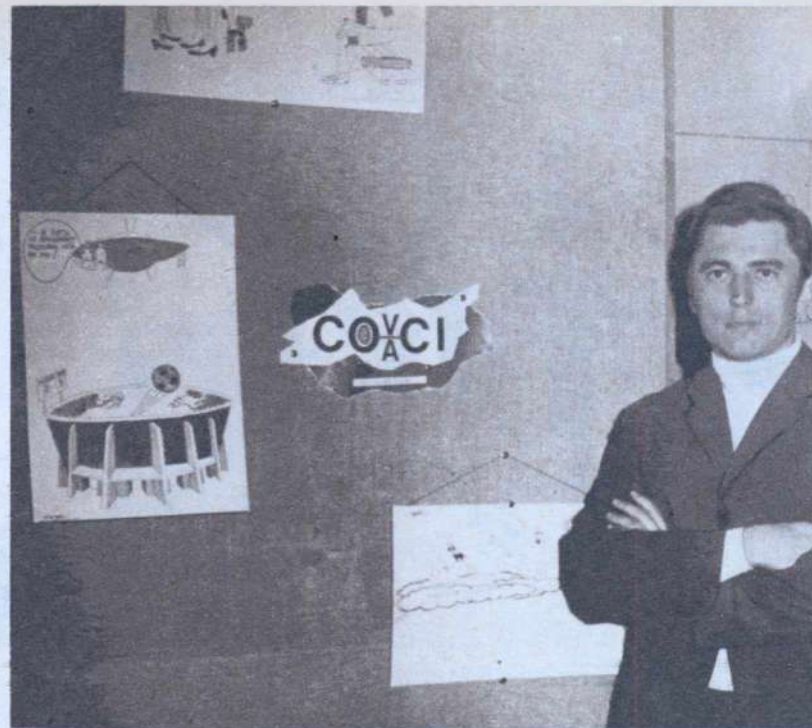
9

19

PE
VELODROM

Nu încercați să... recunoașteți în ciclista din fotografie cine știe ce campioană a sportului cu pedale. Eforturile dumneavoastră vor fi zadarnice, deoarece sportiva din imagine este, de fapt, o actriță. Este vorba de ANA SZELES, binecunoscută cinefililor noștri. Simpatice actriță își petrece o parte din timpul liber făcând sport. Uneori scrimă, alteori tenis sau gimnastică și, după cum ne-o dovedește imaginea fotoreporterului TEODOR ROIBU, chiar ciclism pe velodrom, în care Ana se descurcă foarte bine.

UN PRIM PAS SPRE CONSACRARE

Plăcută surpriză pentru spectatori Teatrului de estradă Constantin Tănase. Nu ne referim la spectacolul propriu-zis, ci la expoziția de caricaturi găzduită în holul acestei citădele a risului, expoziție vizitată cu... zîmbetul pe buze. Poate că faptul ar fi trecut neobservat de publicația noastră, dacă majoritatea desenelor nu ar fi fost inspirate din sport. Și încă ceva ne-a determinat să consemnăm evenimentul: autorul caricaturilor, OCTAVIAN COVACI, este unul dintre cei mai vechi colaboratori ai revistei noastre, ba mai mult, s-a lansat prin paginile ei.

Această primă expoziție a tinărului caricaturist îi confirmă talentul, reprezentînd un serios pas spre consacrare.

Felicitările noastre și sincere urări de noi succese!

GÎNDURILE
MIHAELEI

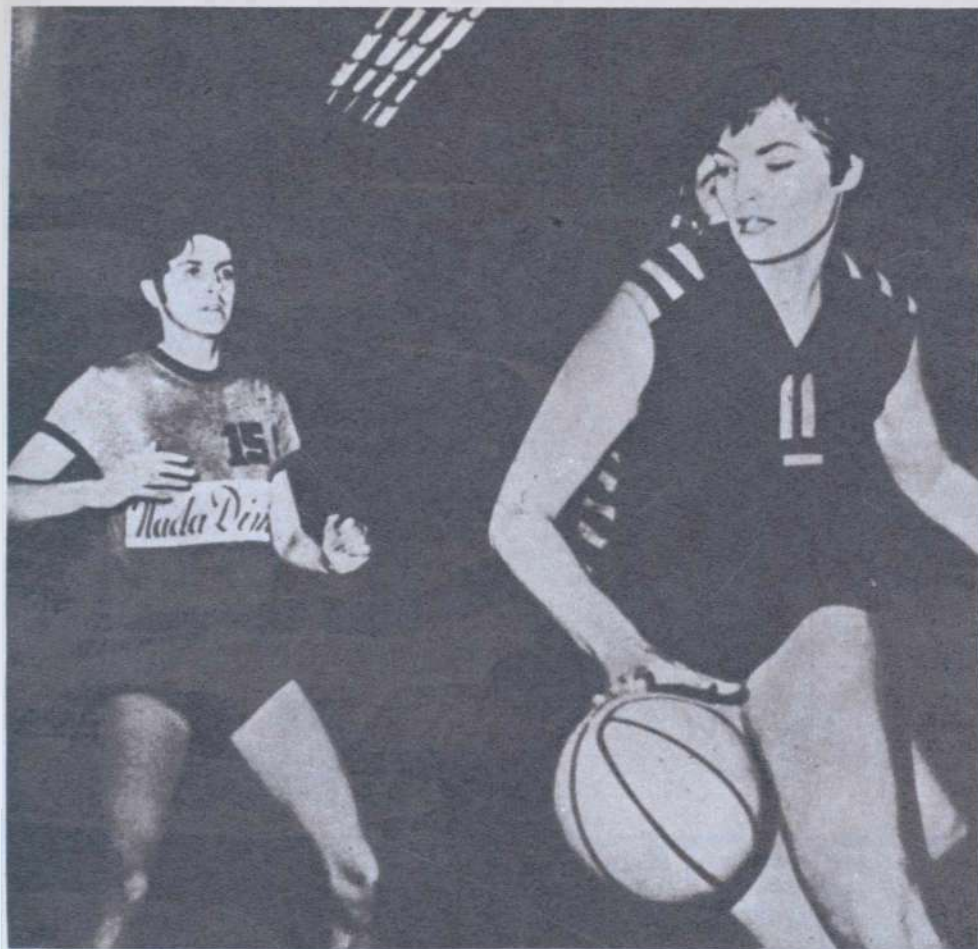
Antrenamentele Mihalei Penes au devenit mai dense, acum odată cu sosirea primăverii. Gazonul proaspăt și cerul senin te invită parcă la o risipă de efort, dar și la... visare. Și toate gândurile — ne mărturiseste medaliata olimpică de la Tokio și Mexic — țintesc un singur oraș — MÜNCHEN, și un singur an — 1972...

Gîndindu-se că «amuzamentul» dumneavoastră durează prea mult, caricaturistul OCTAVIAN COVACI a redus la 8 numărul greșelilor pe care le-a făcut intenționat copîind desenul din stînga. Deci, mai puțin cu patru decît în numerele trecute. Acum puteți stabili și dumneavoastră un... record.

8 GREȘELI...

„MISS BASCHET“

Ce înălțime trebuie să aibă o femeie frumoasă? Iată o întrebare la care specialiștii concursurilor de frumusețe nu au putut da un răspuns precis. Oricum, cu o statură de 1,70 m, că are jucătoarea de baschet sovietică Skaidrita Smildzina, cu greu te-ai putea gândi să concurezi pentru titlul de «Miss». Și totuși, la ultimele campionate mondiale de baschet din Peru, Smildzina, pe care o puteți vedea în fotografie, a fost declarată «Miss baschet».

GRANDOARE ȘI...

...decădere. Această fotografie, care îl reprezintă pe celebrul antrenor Otto Gloria dînd un interviu reporterului radio, a fost făcută la Lisabona, în seara de 27 octombrie 1968, seara victoriei portugheze asupra fotbalistilor noștri. Atunci Otto Gloria mai era «magicianul» medaliai de bronz de la Londra. Au venit, însă, Atena, Lisabona ș.a.m.d.

Va mai putea, oare, Otto Gloria să redevină conducătorul unei mari echipe? Cine știe?..

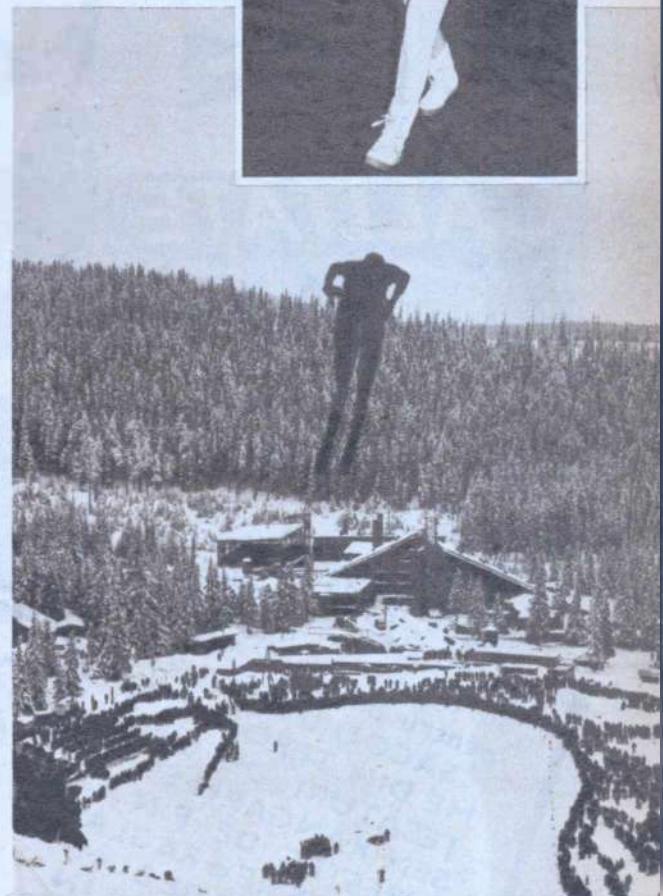
DOAR 140 DE GRAME...

Intrecerea internațională de haltere «Cupa Dunării», la care sportivii noștri au realizat câteva rezultate frumoase, a avut și o... lovitură de teatru: recordmanul mondial Imre Földi (categoria 56 kg) a fost eliminat din concurs de cele 140 de grame pe care le-a avut în plus la cîntarul oficial. El a participat în afară de concurs, încercînd să-și doboare propriul record mondial la «împins» (124 kg). A reușit să ridice 115 kg, dar a ratat la 125. Ziua bună se cunoaște de la... cîntar!

TOT MODA

De-abia am ieșit din iarnă și iată-ne din nou în fața hainelor imblănite. Cu gîndul la Campionatele mondiale de schi din 1970, casele de modă din Cehoslovacia s-au pus pe lucru și, nu de mult, au prezentat cîteva modele confecționate, bineînțeles, pentru sexul frumos. Știu ei ce știu, creatorii de modă. Pînă la «mondiale», fetele vor avea destul timp să se hotărască care dintre costume le stă cel mai bine...

În fotografii, două modele și o vedere din înălțimile Tarei, unde vor avea loc probele nordice ale «mondialelor».

50 DE ABANDONURI

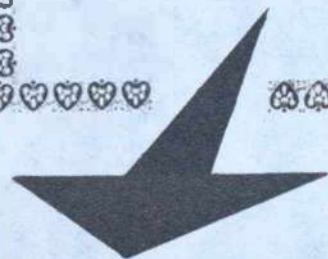
Actualul raliu automobilistic al Africii de est («Safari»), la care au luat startul 85 de echipaje, s-a încheiat cu un record de abandonuri (50!) și a fost cîștigat, la capătul unui traseu extrem de dur, de echipajul kenian Robin Nillyard—Jack Mird. Cei doi piloți, pe care-i vedeți în fotografie, au condus un «Taunus» care nu a fost scutit de cîteva tamponări: farul din dreapta distrus și, firește, aripa respectivă.

...ultimul
obstacol și...

iață caracteristicile
noilor confecții pen-
tru sezonul de pri-
măvară și vară care
se găsesc la orice
magazin de speciali-
tate.

**CALITATE SUPERIOARĂ
ȘI BUN GUST**

modern

S.
elegant

După preferințe, vă
puteți alege din bogatul
sortiment de confecții
pentru bărbați:
SACOURI • COSTU-
ME DIN TERON, DIN
TESĂTURI DE LÎNĂ
SEMIKANGARN ȘI ÎN
AMESTEC DE P.N.A.
• PARDESIE • RAGLA-
NE DIN FIRE DE BUM-
BAC ȘI TESĂTURI ÎN
AMESTEC CU FIBRE
POLIESTERICE • CA-
NADIENE • CĂMĂȘI
(bumbac cu fire polieste-
rice).

**TOATE CONFECȚIILE
SÎNT EXECUTATE
DUPĂ LINIA MODEI '69**

TRUP FRUMOS SI SANATOS

Programul 5

de Prof. Lazăr BAROGA

Exercițiile s-au adresat dezvoltării tuturor grupelor musculare necesare efectuării programelor viitoare. La bărbați, de la gantele s-a trecut la exercițiile cu 2 greutăți (5-7 kg). La femei, s-au executat exerciții cu gantele pentru dezvoltarea tuturor grupelor musculare, pentru a se putea trece la efectuarea programelor speciale (cele viitoare).

Amintim că un program se efectuează pe o perioadă de 2 săptămâni și îl cuprinde câte 2-3 antrenamente săptămânal.

EXERCIȚII DE CULTURISM PENTRU FEMEI (tinere - adulte)

NELU MANEA și GHEORGHE SULIMAN — Lunea de Sus. 1) Stadionul bucureștean Giulești nu are decât 18 000 de locuri. Acesta este adevărul și regretăm că aici pierdut pariul. 2) Fostul campion al boxerilor profesioniști, Cassius Clay, alias Muhammad Ali, nu va mai boxa. Motivul? Șeful cultului musulmanilor din America i-a interzis să mai urce în ring!...

GHEORGHE TALABA — Baia Borșa. Sinteți greșit informat. «Universitatea Cluja» a luat ființă în anul 1919. Deși au numeroși suporteri în întreaga țară, fotbalistii clujeni nu au în palmares rezultate deosebite. Au câștigat o singură dată «Cupa României», ediția 1964/65. Nu au reușit nici o dată să cucerească titlul de campioni ai țării. Echipa clujeană a fost prezentată pe larg în nr. 5/1969 al revistei «Sport».

MARIA PONTA — Pecica. Regretăm foarte mult, dar redacția noastră nu vă poate procura insigne și fanioane sportive. Pentru a putea înmulți numărul de 145 insigne și fanioane pe care le aveți până acum, vă sfătuim să vă adresați cluburilor sportive sau colecționarilor, cu care, eventual, puteți face schimburi. Noi vă dăm adresa colaboratorului nostru Aurel Dula, și el pasionat colecționar de insigne sportive: Str. Carpați Nr. 1, Petrosani.

LUCIA BORHA — Turda. Doriți să le scrieți hocheiștilor Nedomanski (Cehoslovacia) și G. Pinder (Canada). Iată adresele federațiilor de specialitate din țările respective, prin intermediul cărora le puteți adresa celor doi sportivi rindurile dumneavoastră: Tschechoslowakischer Eishockey-Verband, Na Porici 12, Praha 1, R.S.C.; Canadian Amateur Hockey Association, P.O. Box 1330, Melville, Saskatchewan, Canada.

SIMON WILHELM FRANCIS — Com Racu — Ciuc. Antrenorului de călărie Nicolae Marcoci, de la «Steaua», îi puteți scrie pe adresa clubului său: Calea Plevnei nr. 114, București.

LUCIA MĂNĂȘTIREANU — Făgăraș. 1) Aurel Vernescu s-a născut la 23 ianuarie 1939, în București. 2) Atletul Ioan Șerban este legitimat la Clubul Athletic Universitar București. 3) Adresa clubului sportiv Metalul: Bd. Muncii Nr. 256, București.

PAUL CHENDRIUC — Arad. Ce șanse mai are Vagonul să se salveze de la retrogradare? Chiar dacă ar mai exista asemenea posibilități, vă mărturisim sincer că noi nu prea le vedem. Am prefera să discutăm despre șansele de a cuceri titlul pe care le are cealaltă echipă arădeană, U.T.A. Dar pe dumneavoastră vă interesează «Vagonul»...

DUMITRU MOIȘ — Com. Vivar. În funcție de starea sănătății și de dezvoltarea musculară, se pot depăși ca număr de reprize și ca număr de kilograme indicațiile primite prin rubrica noastră «Trup frumos și sănătos» (8-10 repetări în plus, 2-3 kg. în plus). Pentru a ajunge, însă, la o dezvoltare musculară accentuată trebuie să aveți puțină răbdare. Cei care au obținut o dezvoltare a musculaturii deosebită au muncit nu câteva luni, ci... câteva ani.

RECTIFICARE. În numărul 8 al revistei SPORT, pagina 3, la materialul «ADIO, STATUI!», în loc de «BASCHETBALISTE» a apărut, eronat, «HANDBALISTE». Pentru această greșală, ne cerem scuze atât autorului statuii «Baschetbaliste» — sculptorul Emil Merașanu, cât și tuturor cititorilor noștri.

Exercițiile de culturism pentru întărirea mușchilor abdominali sînt salutate de orice femeie. Aceste exerciții, pe lângă faptul că mențin în condiții optime această parte a musculaturii, au o influență foarte mare și asupra esteticii, ținutei corpului și sprijinului funcțional al organelor interne.

Exercițiile sînt astfel alese încît să întărească mușchii drepti abdominali (partea pînă la centură și sub centură), precum și mușchii oblici abdominali (foarte importanți în stabilirea perimetrului abdominal). N-au fost incluse exerciții care măresc masa musculară.

Exercițiul 1. Din poziția culcat pe spate, se execută simultan ridicarea mîinilor și a picioarelor (se vor atinge virfurile picioarelor cu virfurile degetelor). Exercițiul se va executa de 6-9 ori, în 2 reprize.

Exercițiul 2. Din poziția sprijinit pe o bancă (la nivelul coapselor), trunchiul în afara sprijinului, mîinile la ceafă, se execută flexia continuată de răsucirea trunchiului (spre stînga și spre dreapta). Se execută 6-9 repetări, în 2 reprize.

Exercițiul 3. Din poziția așezat la scara fixă, se duc genunchii la piept, apoi se execută întinderea picioarelor

spre înainte (ajungîndu-se în poziția echer). Se vor executa 6-9 repetări, în 2 reprize.

Exercițiul 4. Din poziția culcat pe spate, brațele lateral (pe podea), se ridică picioarele apropiate în sus (90 între linia trunchiului și linia picioarelor). Se va executa lăsarea picioarelor în lateral spre stînga și spre dreapta. Se vor executa 3 mișcări spre dreapta și 3 spre stînga, în 2 reprize.

Exercițiul 5. Din poziția stînd în genunchi, mîinile la ceafă, se vor executa extensia maximă a trunchiului și revenirea. Se vor efectua 6-9 repetări, în 2 reprize.

Exercițiul 6. Din poziția stînd, cu un baston sau o șeavă pe spate, se vor executa 6 răsuciri de trunchi spre stînga și 6 spre dreapta, în 2 reprize.

Exercițiul 7. Din poziția stînd, picioarele depărtate, mîinile la ceafă, se vor executa 8 rotări de trunchi spre stînga și 8 spre dreapta, în 2 reprize.

Exercițiul 8. Alergări pe loc, cu ducerea genunchilor la piept, circa 3-5 minute.

Lección se va termina cu ample exerciții de respirație.

EXERCIȚII DE CULTURISM PENTRU BĂRBAȚI

(greutăți de o mîină, de 5-7 kg.)

Exercițiul 1. Din poziția culcat, depărtarea și apropierea brațelor. Se execută 6-9 repetări în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă marea pectoral și fasciolele anterioare ale mușchiiului deltoid.

Exercițiul 2. Din poziția stînd, cu brațele pe lîngă corp, se execută flexiunea brațelor pînă cînd greutățile ajung în regiunea axilară. Se execută 9-12 repetări în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii supraspinos, deltoid, biceps, prim radial extern, palmar mare și alții.

Exercițiul 3. Din poziția stînd, cu trunchiul aplecat, se execută tragerea halterei la piept cu o mîină. Se efectuează

6-9 repetări cu un braț și 6-9 repetări cu celălalt braț, în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii flexori ai brațului, precum și mușchii crapaz, romboid, dințat anterior, rotund mare, rotund mic, fasciolele posterioare ale deltoidului etc.

Exercițiul 4. Din poziția șezînd pe scaun, coatele ridicate, greutățile la ceafă, se execută 9-12 îndreptări de brațe în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă în special mușchii tricepsi.

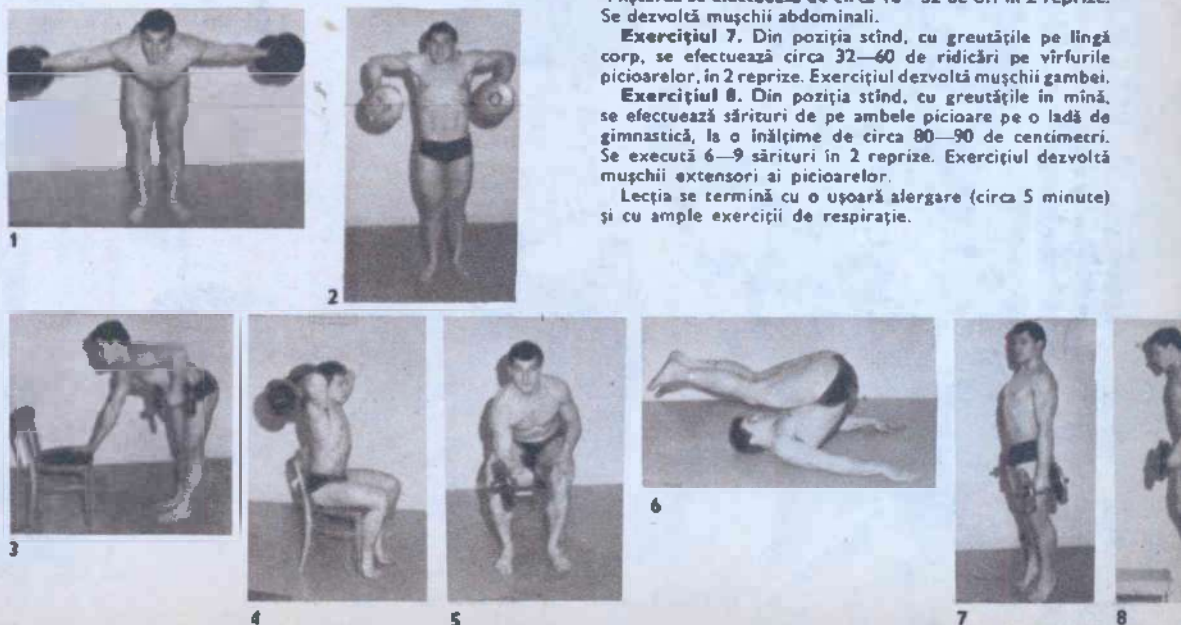
Exercițiul 5. Din poziția șezînd, brațul atîrnă pe lîngă corp. Se execută 9-12 repetări în 2 reprize, pentru fiecare braț. Exercițiul dezvoltă mușchii bicepsi.

Exercițiul 6. Din poziția pe spate, se execută ridicarea picioarelor pînă cînd se atinge podeaua pe deasupra capului. Mișcarea se efectuează de circa 16-32 de ori în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii abdominali.

Exercițiul 7. Din poziția stînd, cu greutățile pe lîngă corp, se efectuează circa 32-60 de ridicări pe virfurile picioarelor, în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii gambei.

Exercițiul 8. Din poziția stînd, cu greutățile în mîină, se efectuează sărituri de pe ambele picioare pe o ladă de gimnastică, la o înălțime de circa 80-90 de centimetri. Se execută 6-9 sărituri în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii extensori ai picioarelor.

Lección se termină cu o ușoară alergare (circa 5 minute) și cu ample exerciții de respirație.

SPORT

390. 227 LEI 2,50

CRISUL

În picioare: BALOGH, SĂRAC, BAUMGARTNER, E. NAGY, SERFÖZŐ, POPOVICI Jos: TOMEȘ, COCIS, KUN I, KUN II, PETRESCU.

Foto: PAUL ROMOȘAN